43. ÉVFOLYAM, 6. SZÁM
Ára: 3,80 Ft
1987. FEBRUÁR 11.
Ludas Matyi

PARKOLÁSI GONDOK

– Megalakítjuk a válságstábot, felmondott az utolsó hivatalsegédünk is!

Sokkoló

Szíveskedjenek szorgalmasan böngészni a népszerű tudományos cikkeket, mert haladnunk kell a korral. Én például máris beletemetkeztem tudományos lapjaink egyikébe. Lám, Amerikában megvizsgáltak nyolcszázötvennégy farmert és a kutatók kiderítették, hogy minél lágyabb vizet isznak, annál nagyobb náluk a szív-érrendszeri betegségek kockázata. Rendben van, valahol beszerzek valami jó kemény vizet, a járdákat ellepő jégbuckák erre éppen megfelelnek. Továbblapozok, jé, megint egy szívbajelhárító fejtegetés, pedig nem is kardiológiai tankönyvet olvasgatok. Aszongya, azok hajlamosak leginkább a szívbajra, akik hatalmi tébolyban szenvednek, örökké ingerültek és rohannak. Ellenben azok nem hajlamosak, akik kiordítozzák magukból a hatalmi tébolyt, az ingerültséget és kimozogják magukból a rohangálást. Értem. A csendes őrülteknek befellegzett, az izgága dilisek sokáig élnek.

Jöjjön egy másik tudományos újság. Nicsak, mindjárt a második oldalon már megint egy szívhez szóló írás. Miszerint a dohányzó férfiak feleségei hamarabb kapnak a szívükhöz, mint a nemdohányzó férfiak hitvesei. Ejnye. Tudomány örvén tippeket adunk a megözvegyülésre váró férjeknek? Lapozok és nem hiszek a szememnek, újabb szíves írás. Mely arról szól, hogy a kórházi szívbetegek többnyire akkor kapnak rohamot, amikor megkezdődik a főorvosi vizit. A stressztől. No igen, mellőzni kellene a viziteket, ami ugyan nem tesz jót a betegnek, viszont nem lesz stresszük. Lapozzunk.

Lapoznék én, de megáll bennem az ütő. Mert ugyanazon oldalon a Tejútrendszerről szóló cikk és az ókori római facölöpök ismertetése között tudományos hírmagyarázat kínálja magát. Címe: „A halál reggel kilenckor csenget." A pulzusom felgyorsul, ezt el kell olvasnom, még akkor is, ha lassacskán már nem a korral, hanem a kórral haladok. Kommentár arról, hogy külföldi kutatók szerint a szívrohamok döntő többsége reggel kilenckor tör az emberekre. Holnaptól, már háromnegyed kilenckor előreigazítom a vekkeremet, negyed tízre. Nálam ne csengessen mindenféle illetéktelen.

A kiadós művelődéstől erősödik az a meggyőződésem, hogy szívvel-lélekkel támogatnom kell a szívbajok megelőzését szolgáló felvilágosító munkát. A népszerűt. A tudományost. Amely nem tehet arról, hogy a sokkolás nekem árt.

Fekete Gábor

Hiánykönyv

Azt mondja a rádió: az üzletekben egyre nehezebben lehet hozzájutni a vásárlók könyvéhez. Az eladók ugyanis igen gyakran mindent megtesznek azért, hogy inkább csak szóban hangozzék el mindaz a szép és jó, amit az izgága vevő írásban is megörökíteni szeretne. És még azt is mondja a rádió, hogy a bújkáló könyvekről a saját tapasztalatok mellett a mások levelei és telefonhívásai is beszámolnak. Így van ez, ha valaki be akar írni, az nem nyugszik addig, amíg be nem írhat. És, ha nem megy a vásárlók könyvébe, megteszi a rádió is.

Elképzelni is nehezen tudom, mi lehet az a minden, amit az eladók megtesznek, csakhogy a vásárlók könyvét eltüntessék. Ki tudja, talán az egyik tanulót állítják rá, akinek aztán egész nap nincs más dolga, mint a testével leplezni, szükség esetén fedezni a szig. biz. tárgyat. Esetleg titkos műanyag rekeszbe rejtik, olyanba, amely békeidőben üres borosüvegek visszaváltásához göngyölegként szolgált. Netán valamely gyárilagosan levált cipőtalp és a talpbélés közé, vagy egy idegalapon készült ülőgarnitúra kárpitja alá suvasztják, sőt egyszerűen csak megeszik, ha ötleteknek híjával, elszántságnak viszont bőviben vannak.

Bezzeg, mondja a rádió, pár éve még senki sem törődött azzal, ha a panaszosok írásban óhajtottak panaszkodni, s leakasztották a falról a könyvet. Ezért aztán nagyon aktívan ott lógott, járt is kézről kézre, mely körülmény a vásárlók könyvének akkori erkölcseiről ugye elárul egyet s mást. Mostanában viszont mintha mindez nem így volna. Nos, vagy a könyvecske lett erényesebb, vagy az eladók idegesebbek.

A riporter kérdésére az egyik nagy fővárosi közértnél elmondták, hogy a panaszok száma az utóbbi időben igenis és majdnem 20 százalékkal csökkent. Csupán néhány területen van ez másként, például a többszámolásoknál. Emellett viszont a dicséretek is megszaporodtak. Arról pedig nincs a központnak tudomása, hogy a boltvezetők szándékosan nem adnák oda a vásárlók könyvét. Legalábbis tendenciáról szó sincsen.

Talányos helyzet. Ha szándékosan nem rejtik el, nyilván véletlenül teszik. S ez sem általános. Különben is, kevesebb a panasz. Húsz százalékkal. Jó vicc, mondhatja valaki, hiszen kevesebb a vásárlók könyve. Húsz százalékkal. Ám ennek meg ellentmond a dicséretek növekvő száma. Jó vicc, mondhatja másvalaki, és ha itt is többszámolás történt?...

Rejtély... Az mindenesetre megnyugtató: a vállalati vezetés a panaszok nyomán, ha indokolt, keményen fegyelmez. Vállalva a kockázatot, hogy a dolgozó sértődötten veszi a kalapját és elbúcsúzik a vásárlók könyvétől.

Ha megtalálja.

Münz András

BÉKÉLTETŐ TÁRGYALÁS

– Nálunk van az iskola, így a gyerekek miatt nem válhatunk el a társközségünktől...

BRENNER GYÖRGY:

Má és most...

NEMZETI BÜSZKESÉG

– Minket a legjobb adósság-visszafizető országok között tartanak számon!

BÁLI SZEZON

– Lehet, hogy hazavihetjük majd az asztalt, azért ilyen drága?

VILMA NÉNI

– Le kéne magunktól fogynunk, nehogy végül a kormány hozzon valami központi intézkedést!

VASÁRNAP

– Hál'istennek, már megint dolgozik az egész kerület?!

MEGHURCOLVA

— Ön Akula Kázmér?

— Én vagyok kérem.

— Önről az a hír járja, hogy a fia számára megvásárolta az egyetemi felvételi vizsga tételeit. Igaz ez?

— Természetesen igaz. Miért ne vásároltam volna meg? Volt kereslet, akadt kínálat, ment a dolog a maga természetes medrében.

— Vagyis fogalma sem volt arról, hogy törvénybe ütközik, amit tesz?

— Már hogyan lett volna kéremszépen? Gőzöm sincs az efféle jogi huncutságokról, tisztelettel. Egyszerű dolgozó ember vagyok kérem, pisilő tiroli műanyagfiúcskákat szállítok a Faröer szigetekre ab Hongkong, via Züricher Allgemeine Bankverein. De hát miért ütközött volna törvénybe, könyörgök? Hiszen pénzt adtam érte. Magyar pénzt. Forintot. Ennek az országnak a hivatalos fizetőeszközét.

— Árulja el, miért volt szüksége arra, hogy megvásárolja a tételeket?

— Végső elkeseredésemben kérem. Szerető atyai szívem sürgető parancsára. És ha ezért meghurcolnak, ám hurcoljanak, ha lábbal tipornak, ám tiporjanak, ha keresztre feszítenek, ám feszítsenek. Tetszik tudni, jobb szerettem volna mindjárt kész diplomát vásárolni a kisfiamnak. Mégis, megspóroltam volna négy esztendőt a számára. Nyolc szemesztert, rengeteg macerát, száz meg száz keserves vizsgát. Elnéztem ugyebár ezeket a szerencsétlen egyetemistákat, így vizsgaidőszakban csupa idegroncs, hát kinek jó az? Sajnos, a kész diplomákat forgalmazó piac eléggé behatárolt minálunk. Na istenem, miért éppen az ne volna behatárolt? Egyetlen szakembernek sikerült a nyomára bukkannom, de ő sem állhatott rendelkezésre. Pedig micsoda dollárokat gyártott. Esküszöm, jobb volt, mint az igazi. Most meg staneclit ragaszt. Hát így bánnak nálunk a tehetségekkel.

— Erre aztán megvásárolta a felvételi tételeket?

— Még nem, tisztelettel. Előbb magyarosítani akartam.

— Magyarosítani?!

— Meg akartam változtatni a nevemet. Meg persze a kisfiamét is.

— De hát mire?

— Akuláról Drakulára! Gondoltam az első két betűt később majd egy kicsit odébb írjuk, olyanformán, hogy Dr. Akula és máris elértük a kívánt eredményt.

— Uramatyám, miért olyan fontos önnek, hogy a fia jogi doktorátust szerezzen?

— Nehéz gyermekkorom volt kérem. A rózsadombi villát is csak a huszonötödik születésnapomra kaptam atyámtól, a jónevű fezőrtől, dédnagyatyám pedig még a hírhedt Jezerniczky gróf alatt szolgált.

— Mint napszámos?

— Mint hátasló. Szóval kell a családban az a doktori cím, bearanyozza jobb napokat látott címerünket, még pisilő műanyagfiúcskát is szívesebben vásárolnak olyan embertől, akinek doktor a magzatja.

— De aztán mégsem sikerült Drakulára magyarosítani?

— Nem kérem. Illetékes helyen azt mondták, hogy az ilyesmi bizonyos visszatetszést szülhet némely baráti testvérünknél, amitől a jó ég óvjon.

— Erre megvásárolta a felvételi tételeket!

— Természetesen kérem. Végül is a merész, új vállalkozások virágkorát éljük, de hiszen bizonyára ön is olvasta Gorbacsov elvtárs idevágó mondatait.

— De ön súlyos visszaélést követett el.

— Annál nagyobb öröm számomra, hogy a szovjet példa másik oldalát is illusztrálhatom.

— Hogyhogy?

— Abban a beszédben szó esett a vesztegetésekről, a törvénysértésekről is.

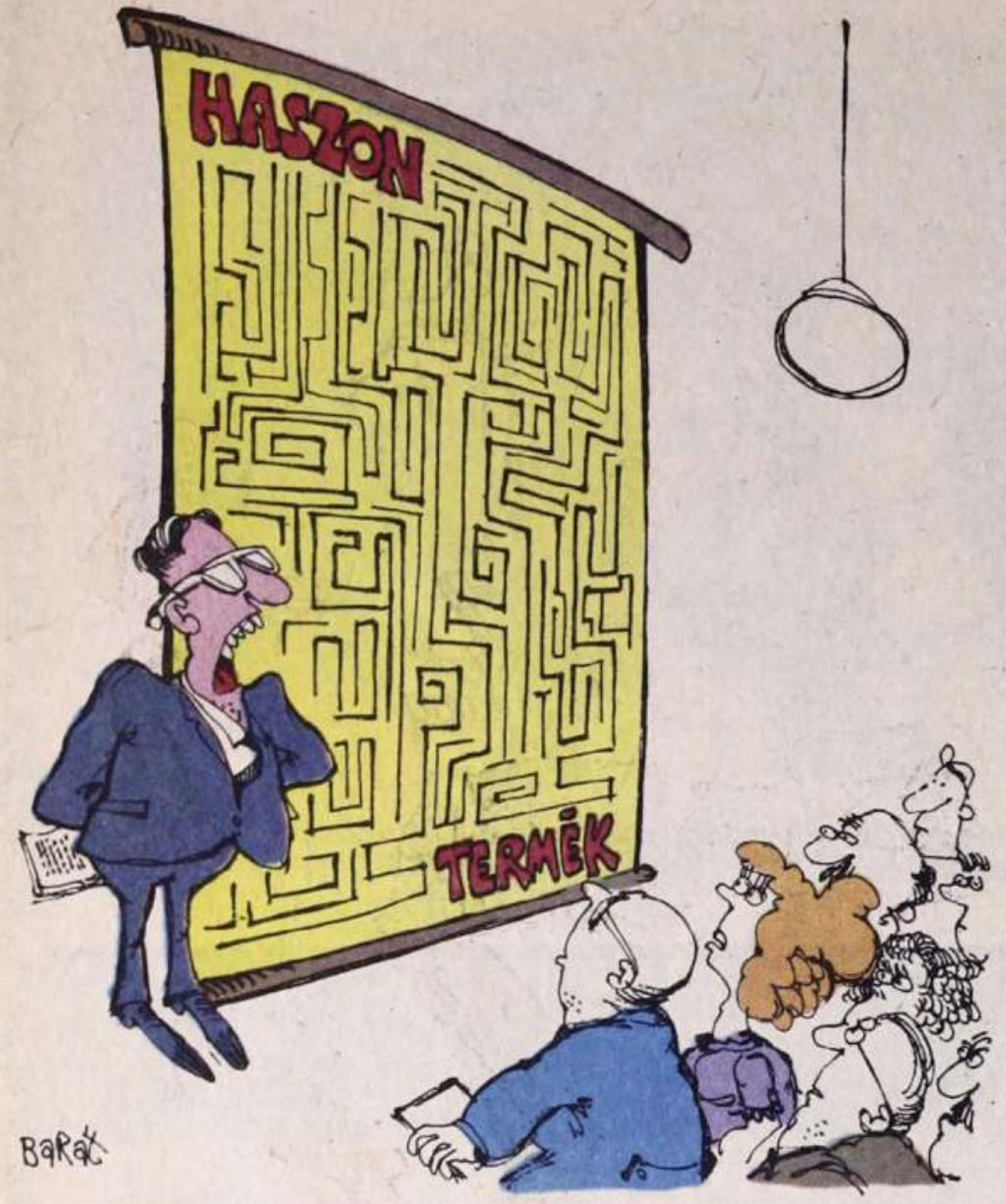
— Hát akkor... köszönöm az interjút.

— Nagyon szívesen, de ha egy szót mer írni belőle olyan pert akasztok a nyakába, hogy arról koldul. A személyiség védelméről szóló Diploma Leopoldinum kétszázötvenhatodik bekezdése, valamint a Frankfurti Kódex és a Tripartitum kilencvenkettedik, illetve ezerkétszáznyolcadik paragrafusa alapján.

— Ahhoz képest, hogy pisilő fiúcskákat gyárt, elég jól vág az esze.

— Kedves, hogy ezt mondja. Lehet, hogy jövőre én is jelentkezem a jogi karra.

Peterdi Pál

– Elvtársak, be kell tartanunk a törvényes utat...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Párbeszéd a laboratóriumban:

— Azt hiszem, felfedeztem a nátha bacilusát.

— Ezt meg miből gondolod?

— Abból, hogy amióta betettem azt a tárgylemezt a mikroszkóp alá, a mikroszkóp állandóan tüsszög.

SZILÁNKOK

AJÁNLAT

— Igyuk meg a pertut. Tegezve jobban tudok gorombáskodni veled.

ALBÉRLET

— Uram, nőt ide nem hozhat fel. Gondoljon arra, hogy én is csinos, tűzrőlpattant asszonyka vagyok...

A SZOKÁS HATALMA

— Bevettem a két szem Eunoctinomat és most elmegyek mulatni hajnalig egy bárba.

ERŐS AKARAT

Brahováczi meséli:

— Már sokszor megbüntettek ittas állapotban való autóvezetésért. Szerencsére erős az akaratom: leszoktam az autóról.

IGÉNYES NŐ

— A férjem leszaladt cigarettáért a sarki trafikba. Három percünk van, hogy megcsaljam. De előbb udvarolj, suttogjál becéző, gyengéd szavakat.

ROSSZ FILM

— Ma telt házunk van. Sokan fognak mérgelődni.

FURFANGOS EMBER

— Nekem soha sem sikerült semmi, amire vágytam. Ezért most boldogtalanságra vágyom...

JELLEMZÉS

— Béla olyan jó ember, hogy protekcióval kell ellenséget szereznie.

FIGYELEM

— Minden rossz filmet kétszer nézek meg, mert elsőre nem hiszem el, hogy ennyire rossz.

TERV

— Leérettségizem. Aztán megtanulok írni, olvasni.

HIÚSÁG

— A tüdőszűrésen mosolyog, hogy jól mutasson a felvételen.

VÉLEMÉNY

— Igaz, hogy önnek nincs önálló véleménye?

— Mindjárt megkérdezem a feleségemtől.

SPORTOLÓ

— Doktor úr mérje meg a lázam. Bízom benne, hogy Európa-rekord.

JELLEMZÉS

L. a következetes, elszánt, határozott megalkuvók közé tartozik.

ANYA

— Tizenkét gyermekem van. Karácsonyra kaptam tőlük egy fél pár cipőfűzőt, a másik felét megkapom jövő karácsonyra.

MAGÁNY

— Családja van?

— Igen. A Szabó család a rádióban.

PROTEKCIÓ

— Most próbálom elintézni, hogy a Rottenbiller utcai lakásom előtt álljon meg a Nagykanizsáról érkező gyorsvonat.

FELÜLNÉZETBEN

Ismert tévébemondónőnk meséli:

— Mindennap más blúzt veszek fel, de húsz éve ugyanazt a szoknyát hordom.

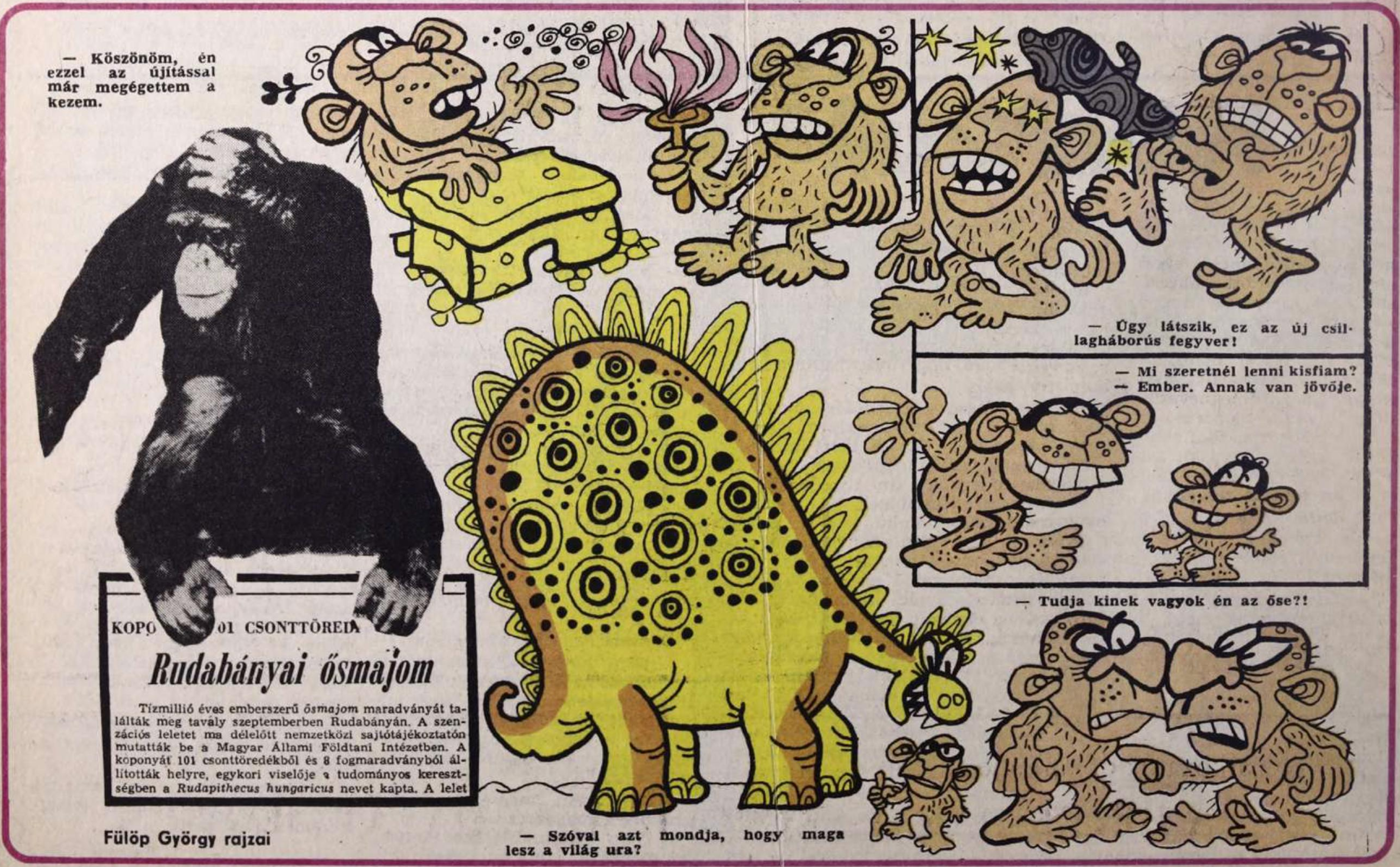
NYILATKOZAT

— Tántoríthatatlan híve vagyok az egyszemélyi felelősségnek. Minden kimondott szavamért helytállok.

— Elismerésem. Szabad a nevét?

— Egy vagyok a sok közül. A nevem nem fontos...

Galambos Szilveszter

Fülöp György rajzai

ÁTKÉPZÉSI SEGÉLY

Mint bizonyára többen észrevették, ez az év jól kezdődött. Két olyan esemény is történt, melyek várhatóan alapjaiban változtatják meg életünket: rengeteg hó esett, de akinek netán még ez sem lenne elég, annak ott volt a még nagyobb szenzáció: Flipper Öcsi és Zsoldos Dedi elhagyta zenekarát, a Dolly Rollt.

A magyar közvéleményt különösen ez utóbbi érintette súlyosan; a pop-zene újból az érdeklődés homlokterébe került, banánért sorbanálló hivatalnokok, rendkívüli és meghatalmazott hómunkások egyaránt a változások hátteréről beszélnek.

Ilyen esetekben, mint ahogyan az lenni szokott, előbb-utóbb pletykák kapnak lábra. A jól értesültek például tudni vélik, hogy az egyhelyben topogó hazai pop rászorultjai hamarosan elhelyezkedési, vagy más néven: átképzési segélyt kapnak.

Hogy ez a segély honnan jön, azt még vitatják a banánra várók. Vannak, akik úgy tudják, hogy a Hanglemezgyár visszaadja annak az összegnek a töredékét, melyet a műfajon hosszú, küzdelmes évek alatt kasszírozott. Mások szerint a nyereséges nagyvállalatokra rónak ki újabb adókat, de akadnak olyanok is, akik a lakossági összefogásban bíznak. Egy kisebb, magát megnevezni nem kívánó csoport azt terjeszti hogy ha lesz popzenei segély, az csakis az égből hullhat alá — de hogy ezt hogyan gondolják, nem tudja senki.

Az illetékesek hallgatnak, ezzel is jelezve, hogy lenne mondanivalójuk. Néhány apróság azonban máris kiszivárgott.

Itt van például a Kaméleon együttes esete. A fiatalok egykori kedvelt bálványa az Operettszínházban kezdte a pályafutását, később katonazenekarként kuruc bújdosó énekkel került fel a slágerlistára, majd miután a srácok leszereltek, átmentek heavymetalba. A Kaméleon-hívők legnagyobb meglepetésére a kitűnő banda nem pihent a babérjain: míg délután, vagy a kora esti órákban heavymetáloztak, az éjszakai órákat sem töltötték tétlenül: stúdióba vonultak és új nagylemezükön, a „Nekem a diszkó a minden" című albumon dolgoztak.

Sajnos, kiderült, hogy a Kaméleonnak egyik arca sem jött be. A zenekar ugyan néha még fellép nyugdíjas rendezvényeken, de jobb híján már az átképzési segélyre várnak. Ennek érdekében szorgalmasan képzik magukat, igaz, már nem Masa néninél, az énektanárnál, hanem egy gemkapocs szortírozó tanfolyamon. Ha ezt sikerül elvégezniük, a Kaméleon együttes újra dolgozhat — ha nem is a színpadon, de a Kencefice kisszövetkezet istállóból átalakított üzmcsarnokában válogatják majd a gemkapcsokat, s ha akarnak, közben még énekelhetnek is.

Úgy tűnik, hasonló sors vár a Vakdonald zenekarra is. A fiúk — egy fiúból és három lányból áll a zenekar — korábban szintén mindennel megpróbálkoztak már, de az idei tél nekik is végérvényesen betett. A „Pénzen vettem a véleményem" című videoclipjük még sikert aratott ugyan — a televízió kettes csatornáján este 11 órakor közel huszan látták —, de ezzel aztán ki is fújtak a fiúk. (Egy fiú, három lány.) Most ők is átképzési segélyért folyamodnak, de hogy ezt megkaphassák, ahhoz dolgozniuk kell. Miután a szakmai érdektelenség leparancsolta őket a színpadról, kiderült, hogy a Vakdonaldban sokkal több van, mint amiről rajongóik valaha is álmodhattak: Vakdonaldék ugyanis egy alapítvány megbízásából tanulmányt készítenek az „A kö-tő-jelek szere-pe Juhász-Ferenc költé-szeté-ben" címmel.

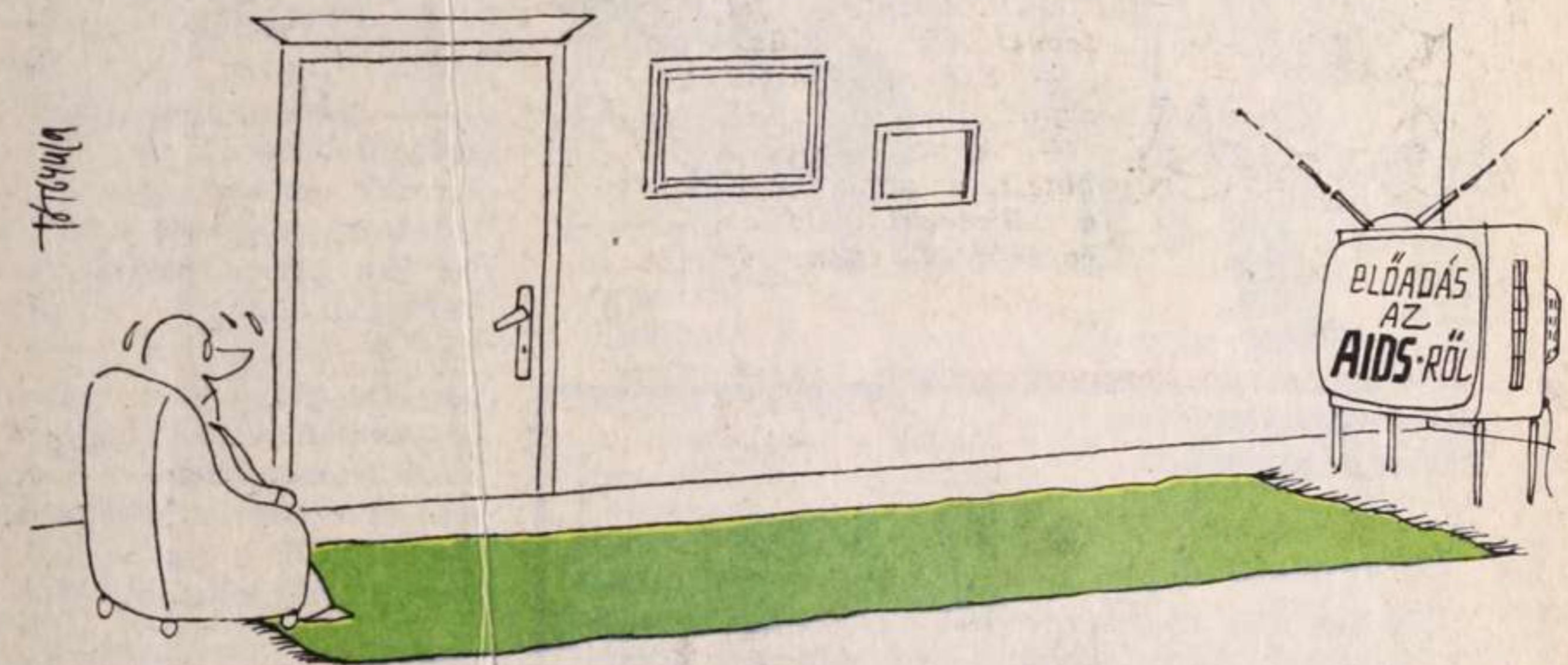
Szóval, ha nem is a színpadokon, de valami mozgás mégiscsak megindult a magyarországi pop-ban. Egyesek kifejezetten pénzespostásnak mennek; ha hinni lehet a kósza híreknek, ők kézbesítik majd az átképzési segélyeket egykori zenésztársaiknak.

Föld S. Péter

BEJRÚTI FRAKCIÓK

– Légy szíves, ne ejtsd túszul a túszomat!

ŐSI IDŐK

– A 2400 éves vezetők már öregecskék voltak, az újak viszont csak 2390 évesek!

Nyilatkozatok dömpingje a hóról

A HETET MÁR ÖSSZEHORDTÁK. A HAVAT MÉG NEM...

KONSTRUKTÍV VITA

„Tévézni emberi dolog."
(Kovács János)

RÁKTÉRÍTŐ

Jól van, szerkesztő úr? Vérnyomása, vércukra, vérsavószintje rendben? Kiheverte már a nagy ijedelmet? Méltányolom a tévé elszánt törekvését, hogy felrázzon bennünket abból a bűnös nemtörődömségből, amellyel egészségünket kezeljük. Csak már megint a túladagolással van bajom. Kezdődött szerdán, amikor *Az élet él* című új sorozatában Czeizel doktor úr szívreható szavakkal, tűnődésre késztető táblázatokkal sorolta, kitől-mitől lehet rákot kapni. Szomszédom Szabó szerint a sorozat címéül jobban illenék az, hogy *Az élet öl.* És van benne valami, ha végiggondolom, hiszen Czeizel úr listáján, amely napokig beszédtéma volt a házunkban, a káros dolgok között szerepelt minden, ami élvezetes, a hálószoba, a napfürdő, a cigi, a pirítós. Ha elgondolom, szerkesztő úr, hogy ötven évvel ezelőtt a tiszazugi arzénes asszonyok a légypapírról lekapart méreggel tették el láb alól az urukat! Ma már mennyire kifinomultak ennek az eszközei is. Ha egy álnok asszony férje életére tör, elég ha tűzforrón tálalja neki a levest, vagy kormosra égeti a tósztot, ahogy nálunk, belső-józsefvárosi jobb körökben a pirított kenyeret nevezik. Az én Kovácsném, hitvesi hűségét bizonyítandó, kukába dobta a villanyos pirítónkat és a kávét csak akkor teszi elém, amikor már úgy kihűlt, hogy jegesmedvék korcsolyáznak a tetején. Pedig a füstölgően forró feketekávé volt életem második legnagyobb szenvedélye. Az elsőről, amit az imént szemérmesen hálószobaként emlegettem, már korom miatt is le kellene lassan mondanom, de most jól jött hivatkozási alapul a Czeizel úr kimutatása, miszerint az dobogós helyen áll a bajokozók között... Még ki sem hevertük a szerdai rémületet, másnap már jöttek a Mentők, az új cseh sorozat, néhány sokkoló képpel a főcímében, s egy sokkoló hatású docenssel a szereplők között, akit nejem takaratlan utálattal rögtön elkeresztelt vágóhídi Leonciónak, nehezményezve, hogy a Czeizel-listán miért nem szerepel a rákkeltő tényezők között, más munkaártalmak mellett, a gonosz főnök is?... Aztán jött péntek, az Ablak nagyszabású ráktérítő-akciója: tíz tudóst telefonhoz ültettek, hogy tanácsaikkal eltérítsék a rákokozó szokásoktól, szenvedélyektől az embereket. Ahogy megjelent a szám a képernyőn, rögtön felcsattantak a telefonok, az emberek lázasan kérték a tanácsot — mindannyiunk bálintgyuribácsijától, hogyan vermeljék el télire a tököt, hogyan metsszék termőre a padlizsánrügyeket, meg ilyeneket, mert minket a telkünk jobban érdekel mint a testünk, csak akkor ocsúdunk rá a hibánkra, amikor már itt a baj...

— Az ember egy fél életen át áldozza az egészségét azért, hogy pénze legyen. Aztán egy fél életen át áldozza a pénzét azért, hogy egészsége legyen...

— Szóval, szerkesztő úr, kell az egészségügyi felvilágosítás. De nem ilyen ijesztő mértékben. Még emlékszem, gyermekkoromban falun, úgy gyógyították a másodnapos hideglelést, hogy a betegre váratlanul rázúdítottak egy vödör jeges vizet. De a hideglelésben is volt annyi tapintat, hogy csak másodnaponként jött, s nem minden áldott nap... De még nem is mondta, szerkesztő úr, magára nincsenek rémisztő hatással ezek a műsorok?

— De igen. Csak azt nem tudom eldönteni, kinek a táblázatai riasztanak jobban, a Czeizel Endréé vagy a Központi Statisztikai Hivatalé?

Radványi Barna

FOTÓSAROK

KERÉK-PÁRVÁLASZTÁS

Örvendetesen megszaporodott az újonnan épített kerékpárutak száma. Sajnos, ezek minősége időnként még kívánni valókat hagy maga után.

Két budapesti pedagógus a Budapest—Bugyi—Lacháza útvonalon próbálta ki a nem mindennapi járművet. Lacházára ugyan nem érkeztek meg, de, mint elmondták, sok kellemes élményben volt részük.

A feltalálók most a kerékpár tökéletesítésén dolgoznak, a jármű ugyanis egyelőre csak a bal kanyarokat képes bevenni, s ez sok problémát okoz, mivel a hazai úthálózat nagy része összevissza kanyarog.

Az érdeklődés külföldről is meglehetős — főként olyan országok érdeklődnek a kerékpár után, ahol hosszú az emberek lába, de olyan partnerek is jelentkeztek, ahol messzire elér az emberek keze.

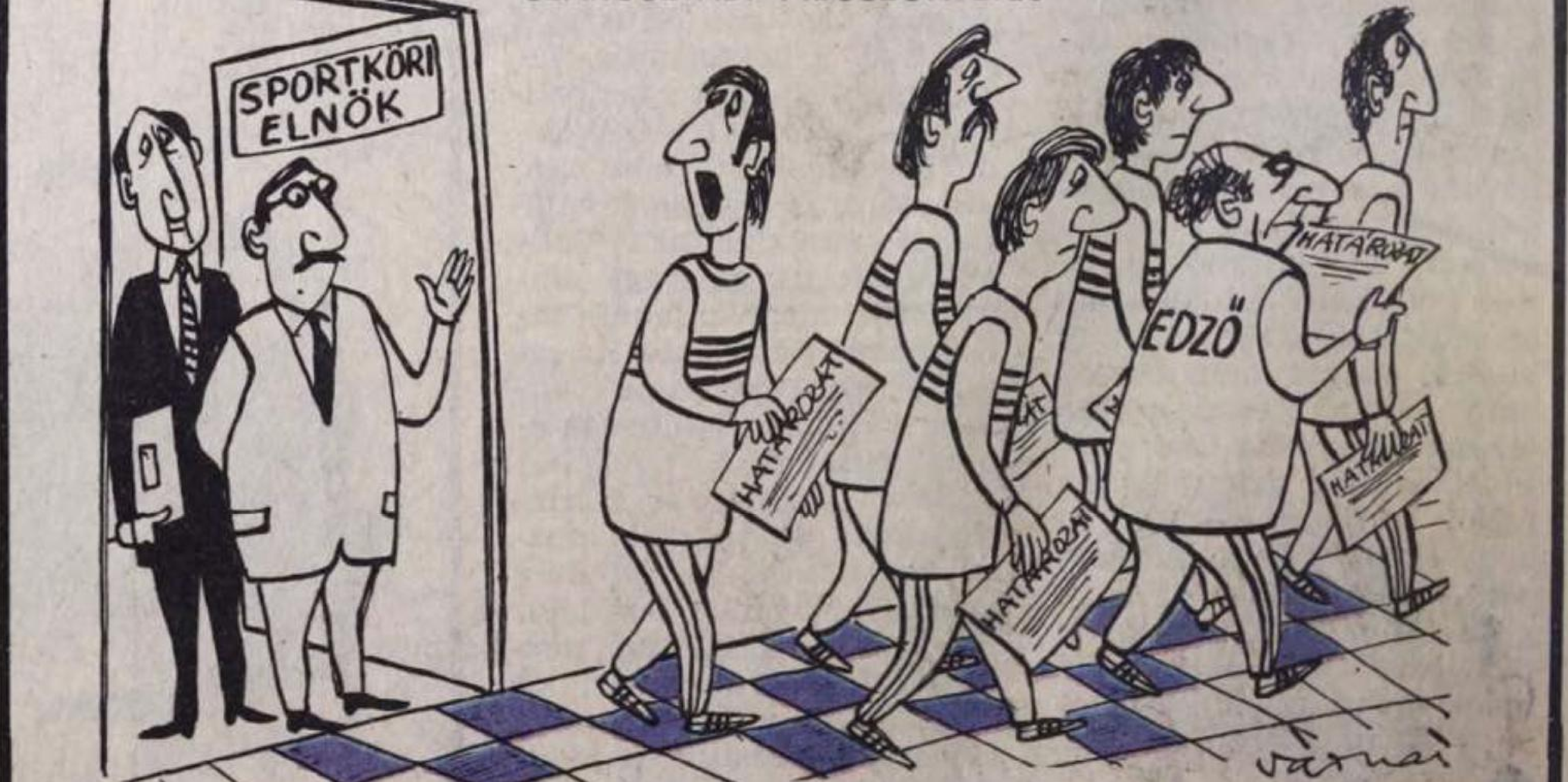
Ha nem jön közbe semmi, a két vállalkozó úr jövőre elindul furcsa járművel a Párizs—Dakar ralin.

efespé

(MTI Külföldi Képszolgálat)

SZAKOSZTÁLY MEGSZÜNTETÉS

— Remélem, a lakást és a kocsit azért megtarthatjuk?!

Síntöréseket okozott a nagy hideg

MÉG JÓ, HOGY NEM VAGYUNK SÍNEN...

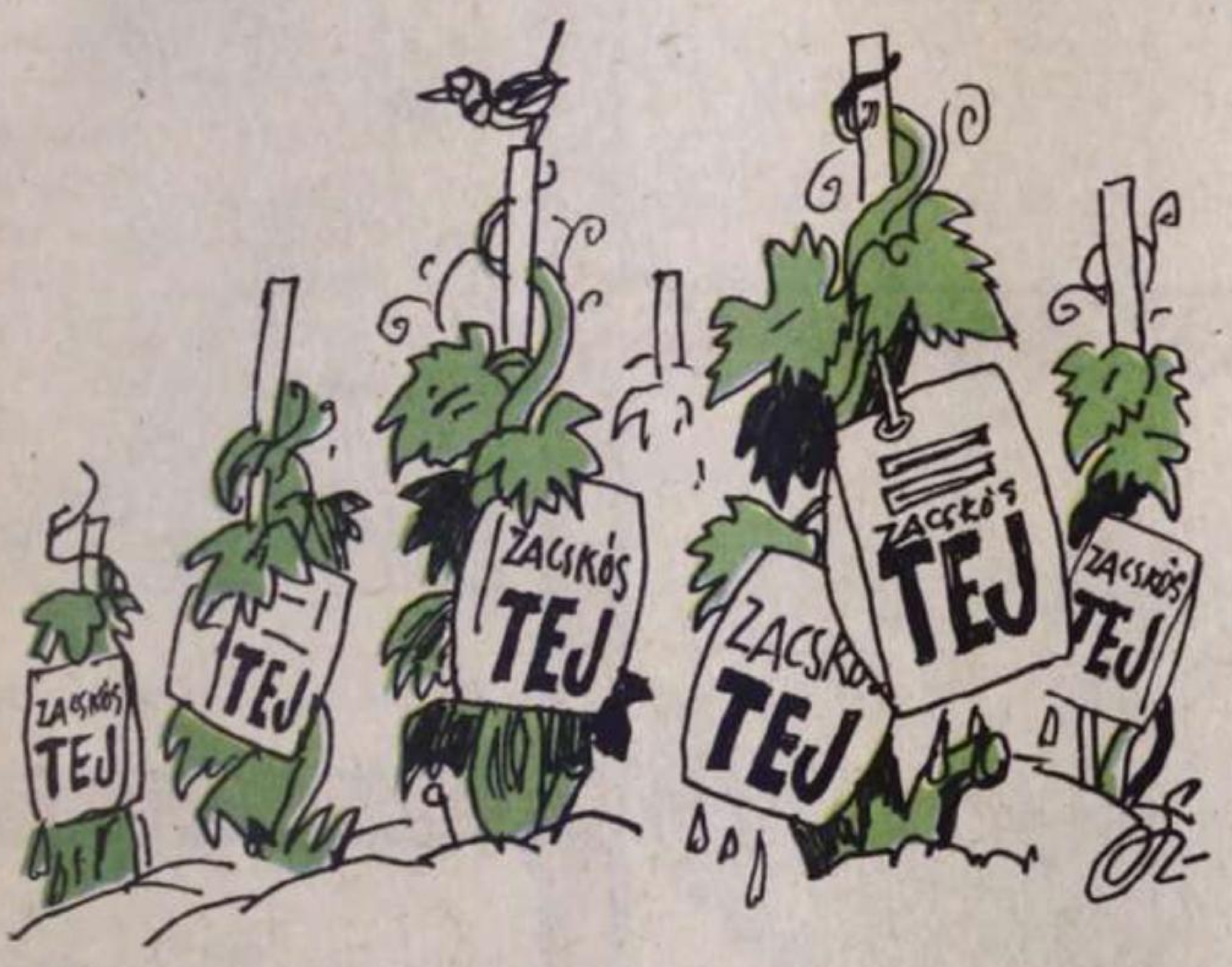
REFLEKTORFÉNYBEN

HALÁSZ JUDIT,

aki a Mosolyrend Lovagjaként mindent elkövet, hogy a Mosoly Lovagrendje tömegszervezetté váljék.

KÉP A JÖVŐBŐL

Nem Nagy Feró Hamletjáról jut eszünkbe

ŐRÜLT BESZÉD, DE NINCS BENNE RENDSZER

már üvölthetünk

A japánokra oda kell figyelni! Tőlük mindig tanulhatunk valami okosat, hasznosat.

Cselgáncsot és elektrotechnikát. Udvariasságot és harakirit. Pontosságot, munkamorált, alkalmazkodóképességet, népszaporulatot. Tiszteletet a hagyományoknak és határtalan újítókedvet.

Ezért figyeltem fel az újsághírre, hogy Tokióban üvöltőversenyt rendeztek a minap.

Hoppá, ha Nippon gyermekei torokrepesztő viadalt tartottak, akkor ebben kellett lennie rációnak!

Ezt át kellene venni!

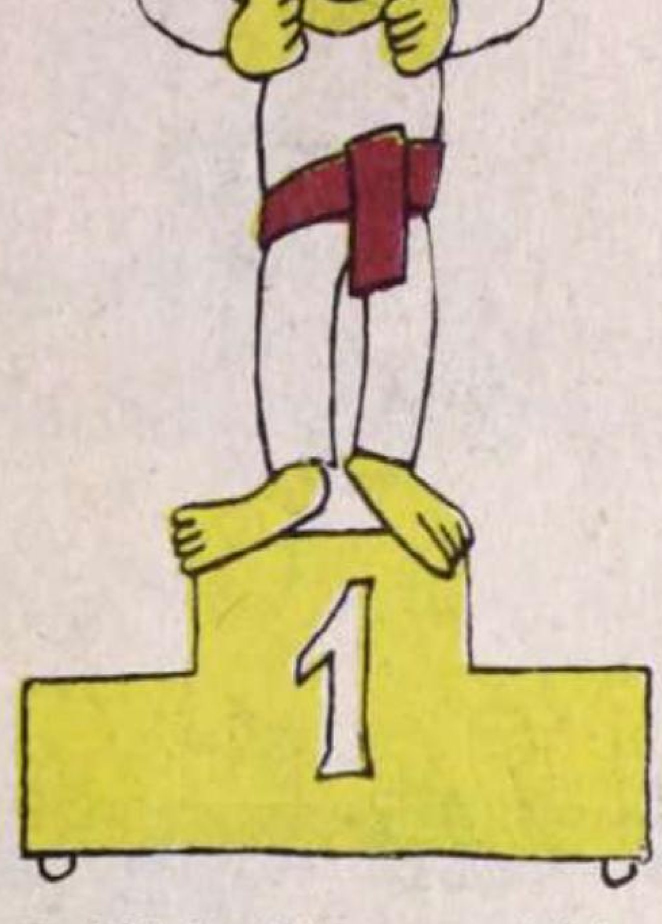
Azonnyomban hozzá is láttam a hangpárbaj előkészítéséhez, először természetesen a megfelelő fórumokat kerestem fel, engedélyeztetés céljából.

— Remek ötlet — mondta az Első Illetékes — támogatjuk. Csak két apró észrevételem volna. Az egyik a létszámmal kapcsolatos. Úgy tudom, Japánban ötvenen vettek részt ezen a vetélkedőn. A százmillióból. Mi tízszer kevesebben vagyunk, ezért egy ötfős mezőny látszik célszerűnek. És az is, hogy ezen a kereten belül hatvan évnél idősebb férfiak és ötvenöt éven felüli nők ordítsanak. Tehát — nem aktív dolgozók. Mert erős társadalmi visszatetszést keltene, ha aktív dolgozók egy szűk rétege visongana, míg a túlnyomó többség keményen hajt a munkapadok mellett. Egyetértünk?

— Persze — bólintottam —, csak az a bibi, hogy ez főleg a fiatalok versenye. Az öregeknek gyengébb a hangjuk. Tokióban például a nők közül a 23 esztendős Kume Rumi lett az első, a férfiaknál a 22 éves Jamasi Ejicsi.

Az Első Illetékes elmosolyodott.

— No igen, de nekünk a mi sajátos helyzetünkből kell kiindulnunk. Miért zaklatnánk a fiatalokat ilyesmivel, van azoknak gondjuk elég.

Családalapítás, lakás, egyetemi felvétel, géemká, szex. Nem is futná az idejükből, hogy még üvöltsenek is.

Szerencsével jártam a Második Illetékesnél is.

— Pártoljuk a témát — jelentette ki —, minden tekintetben a magunkévá tesszük. Egyetlen ici-pici módosítást tartanék szükségesnek. Értesüléseim szerint a Felkelő Nap Országában gorombaságokat kiabáltak a győztesek. Így történt?

— Igen. Feltehetőleg a méreg, a harag, a düh fokozza a hangerőt. Kume Rumi azt visította, hogy „Le veled, Fumija", aki náluk ismert pop-énekes. Jamasi Ejicsi pedig azt, hogy „Idióta!" Közelebbi megjelölés nélkül.

Szomorúan rázta a fejét a Második Illetékes.

— Hát ez az, amit kerülnünk kell. A durva hangnemet. Mert a szeretet, a megbecsülés, az elismerés is növelheti a decibelt. Most, amikor ádáz harcot folytatunk a szép magyar beszédért, a versenyzőktől azt várjuk, hogy vállvetve üvöltsenek melletünk, vili?

Egészen el volt ragadtatva előterjesztésem hallatán a Harmadik Illetékes.

— Ragyogó kezdeményezés — jelentette ki. — Egy az egybe le kell koppintani távol-keleti barátainktól. Egy jelentéktelen módosítással. Mert első — a környezetvédelem! Ne háborgassuk a lakosságot pihenésében, tanulásában, munkájában és szórakozásában fülharsogó rikoltozással! Halkan, kulturáltan tessék üvölteni! Lehetőleg néptelen, elhagyatott tájon. Író-olvasó találkozók színhelyére gondolok, némely múzeumra, kiállítóteremre. Rendben?

Jól agyamba véstem az üvöltő verseny harmadik lelkes patrónusának ajánlatát is.

Namármost, ha a közeljövőben valaki betéved egy író-olvasó találkozóra, pangó kiállítási csarnokba vagy egyéb pusztaságba, és lát ottan öt öreget, nőt és férfit, amint egymás után suttog mindegyikük dicsérő, áldó szavakat, tudja meg, hogy az nem más, mint az üvöltő verseny.

Magyar módra!

Kürti András

– Mi lesz velünk, ha a nagyi fizetést kezd kérni a házimunkáért?

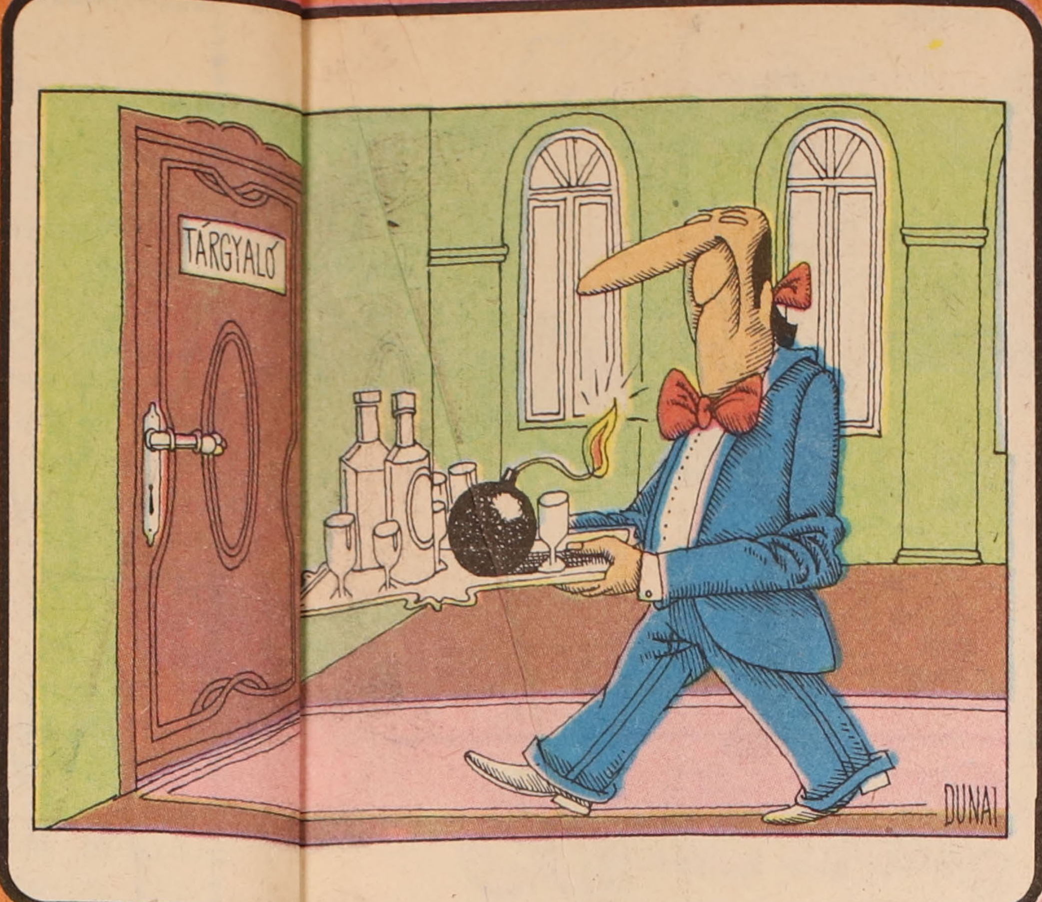

– A főnök a vesztét érzi. Repülni tanul.

CSAK SEMMI PÁNIK...

– Látja? Mondtam, hogy vadász és nem hóember!

BALESET

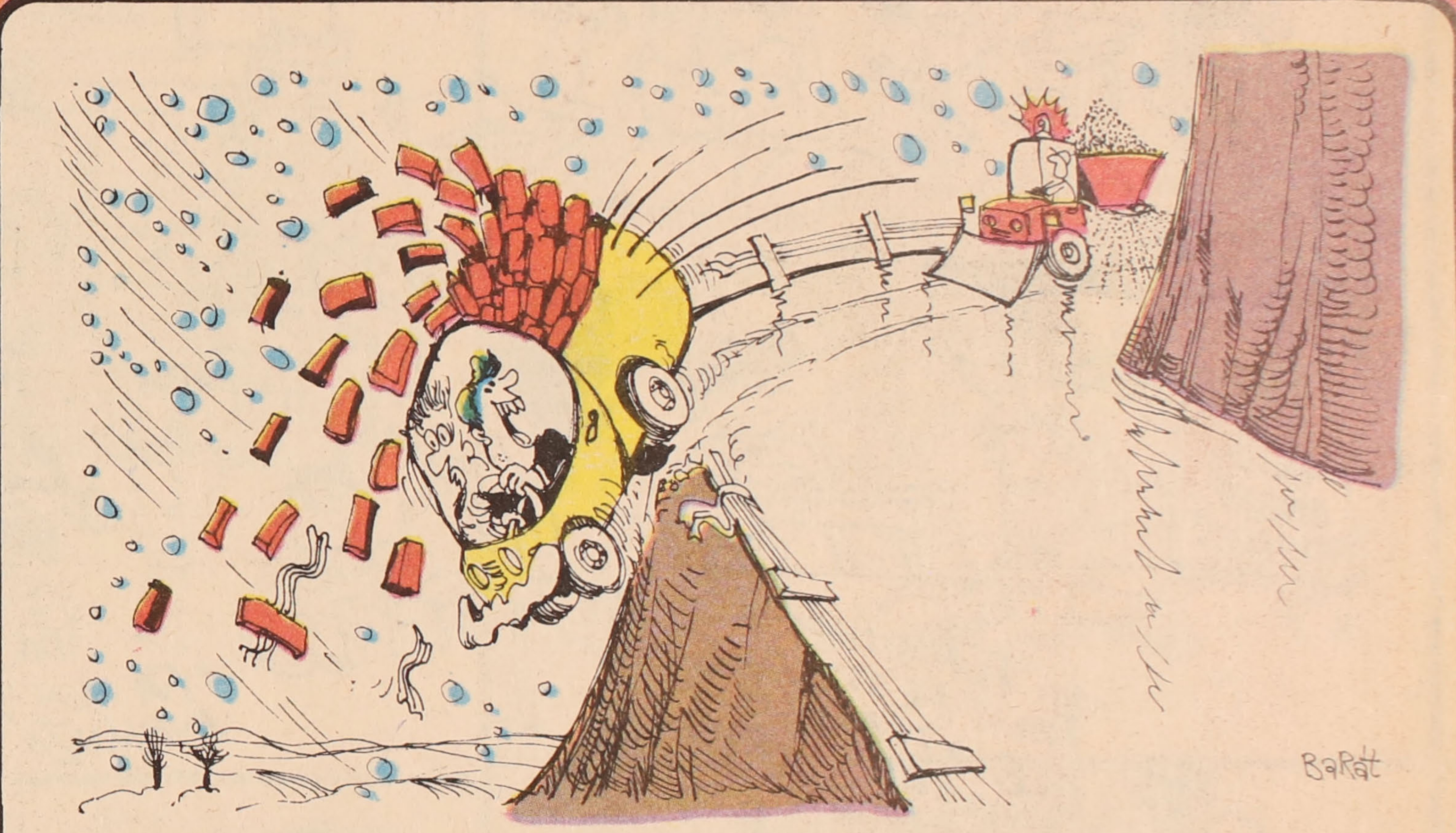
– Jövő negyedévtől javítjuk a viasz minőségét.

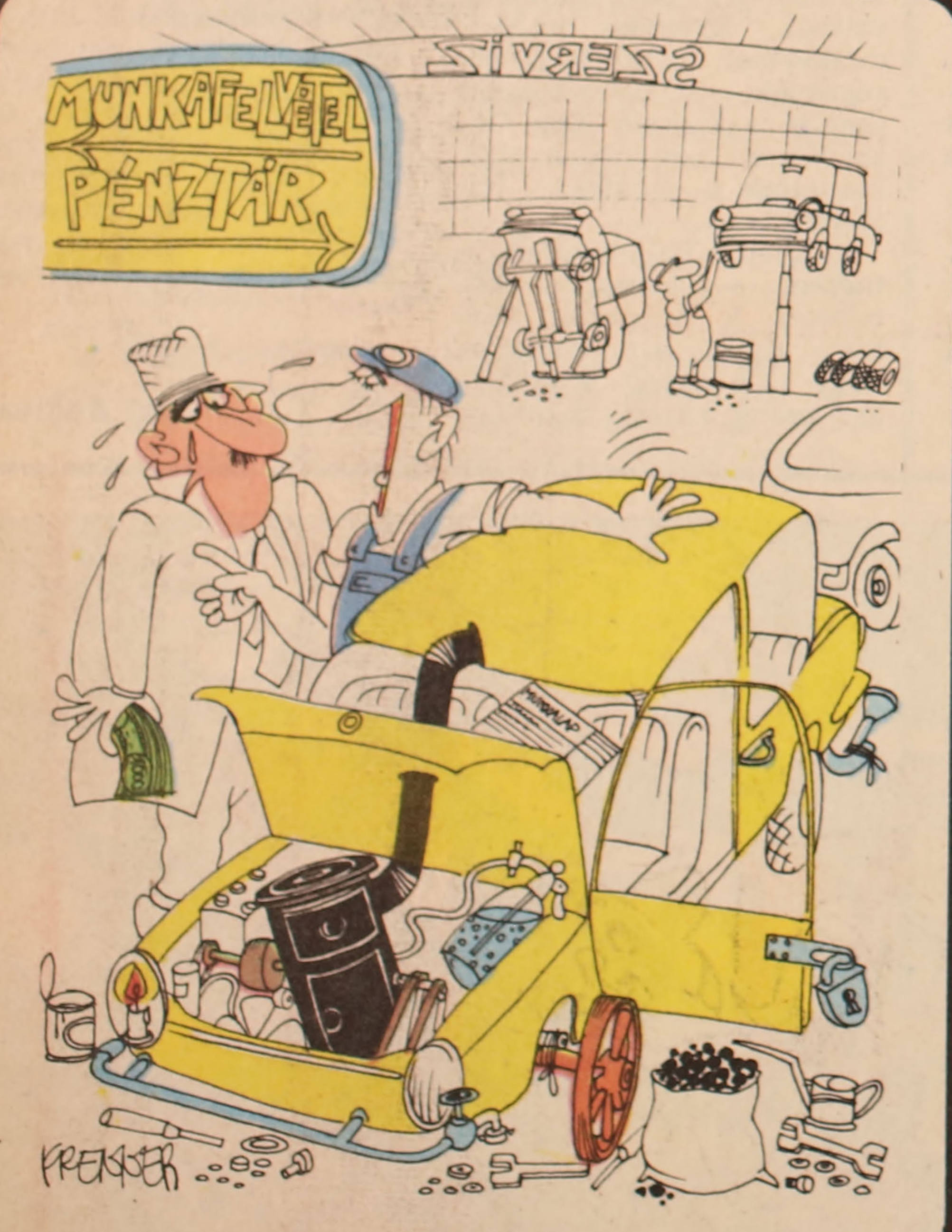
– Minden nagyon szép, de semmivel nem vagyunk megelégedve!

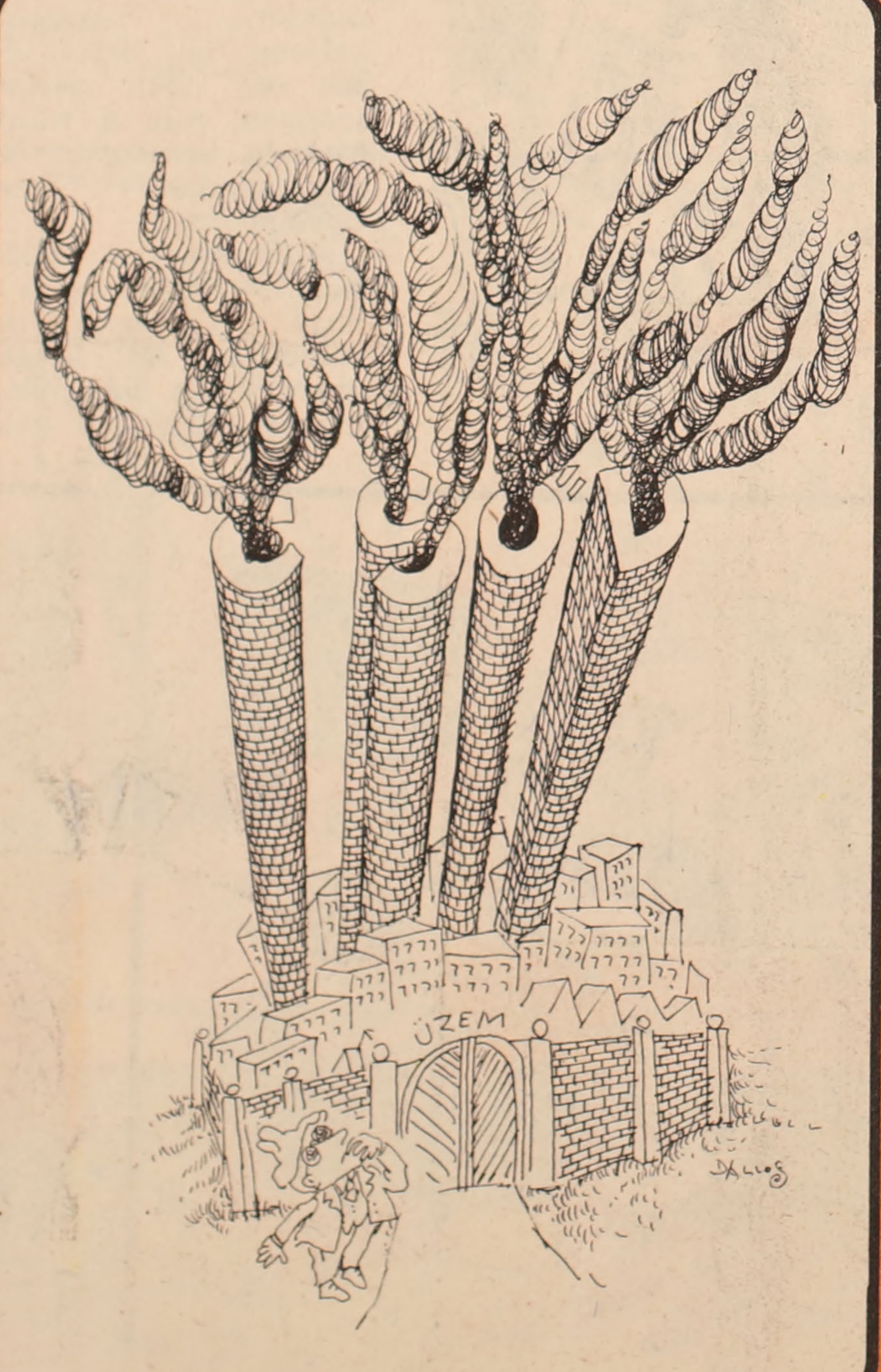
– Nyugi, dagikám, m ölhetnek meg minket a külföldiek szemeláttára.

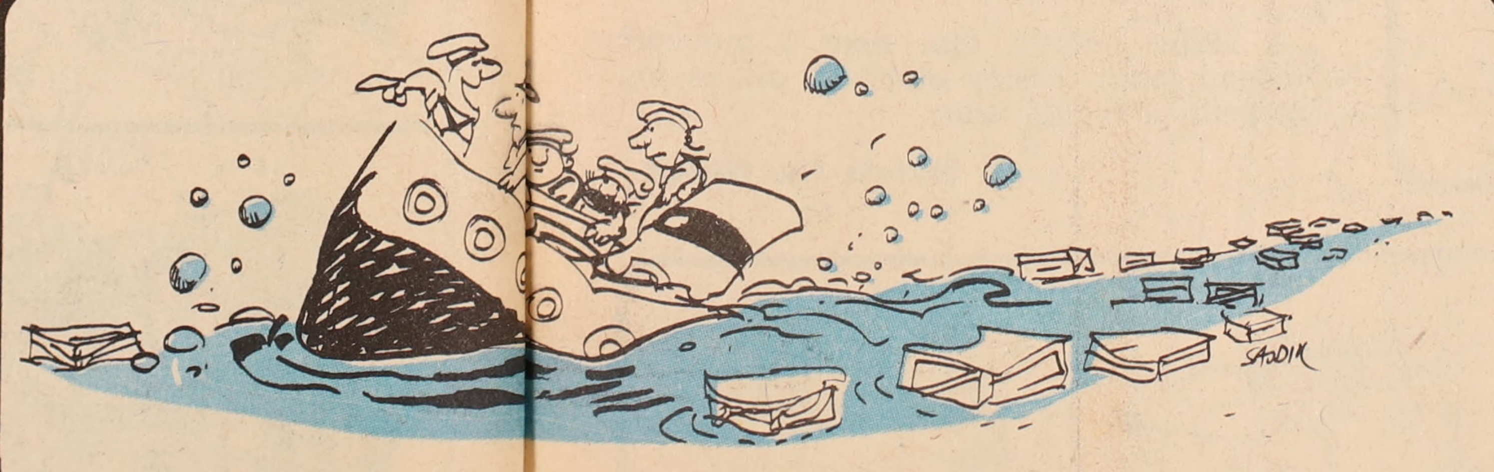

– Micsoda mázlink van, utánunk jön a sózókocsi!

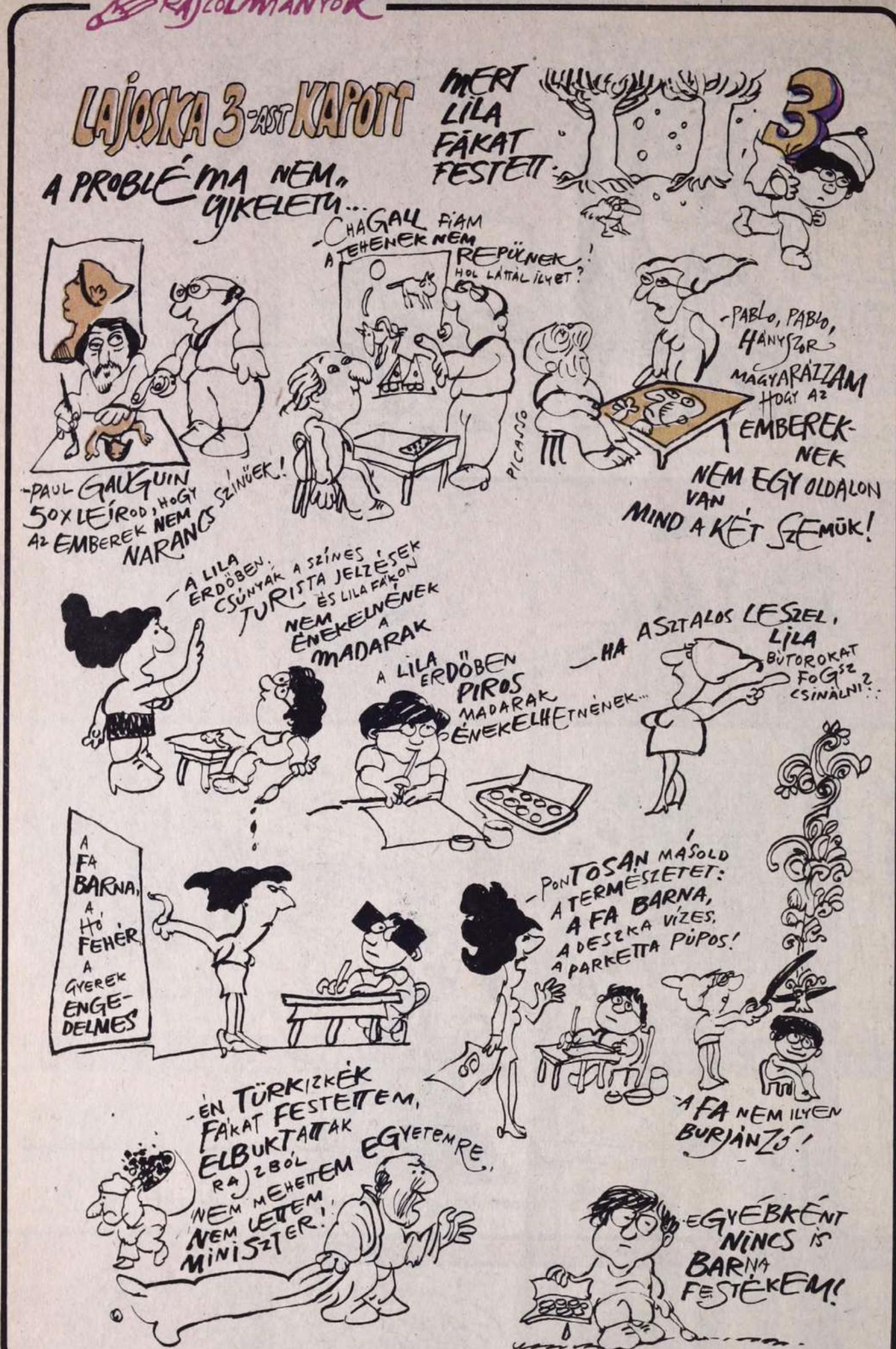
– Semmi baj, az őrületes alkatrészhiány ellenére is sikerült összehozni a kocsit...

– Milyen szerencse, hogy parafát szállítunk és nem ólmot.

Sajdik Ferenc rajza

GYEDEN

SZUVENÍR

Mint mindenki az utcánkban, én is tudom, Guzmanék rokont, két nyugati nagynénit várnak, újra tapétázták a lakást, fikuszt vettek az előszobába és kéz alól egy hintaszéket.

A vendégek megérkezésének másnapján Guzman átjön a fúrógépért, olyan szerelésben, mint egy hintáslegény. Rikító póló és zsokésapka, a pólón elöl-hátul egy indián harcos, a tolldíszéből ítélve törzsfőnök vagy maga a fővarázsló.

— Jó kis cucc — dicsérem álnokul. Tiszta pamut. És jól áll rajtad.

— Az dünnyögi kelletlenül. — Szuvenír. A vénlányok hozták. Azt mondják, irtó drága egy ilyen, darabja húsz márka. Az asszony is pólót kapott, csak azon egy holland csaj van, tudod, olyan nagy főkötős...

Látom, amúgy sincs feldobva, így hát nem cukkolom: a póló Made in Hongkong, a szupermarketekben kilóra adják, s ha egyszer kimosod, kimonónyira nyúlik.

— Meddig maradnak a hölgyek?

— Ne is kérdezd — legyint rosszkedvűen. — Pepi néni új fogsort csináltat, a Terka meg ruhákat. Állítólag itt olcsóbb.

— S úgy egyébként miket mesélnek?

— Egyelőre csak esznek. Esznek?! Túl enyhe kifejezés...

— Jó befektetés ez neked — vigasztalom. — Ha majd kimentek Frankfurtba, leeszitek rajtuk.

— Ezekhez?! Te el vagy tájolva. Harminc éve penzióban dekkolnak, egy szobában, hogy menjünk oda?

Megy, viszi a gépet, a háta meggörnyed, nyomja az indián harcos. Odaát zajlik az élet, a két vendég eszik, iszik. Aztán hirtelen csend lett. — Elmentek? — kérdem Guzmant.

— El. De csak Hévízre. A csúzukat kúrálják. Mert itt az is olcsóbb, hogy a...

A többit lenyeli. Már nem a szuvenír pólóban feszít. Ahogy elnézem, aligha fog integetni a repülő után.

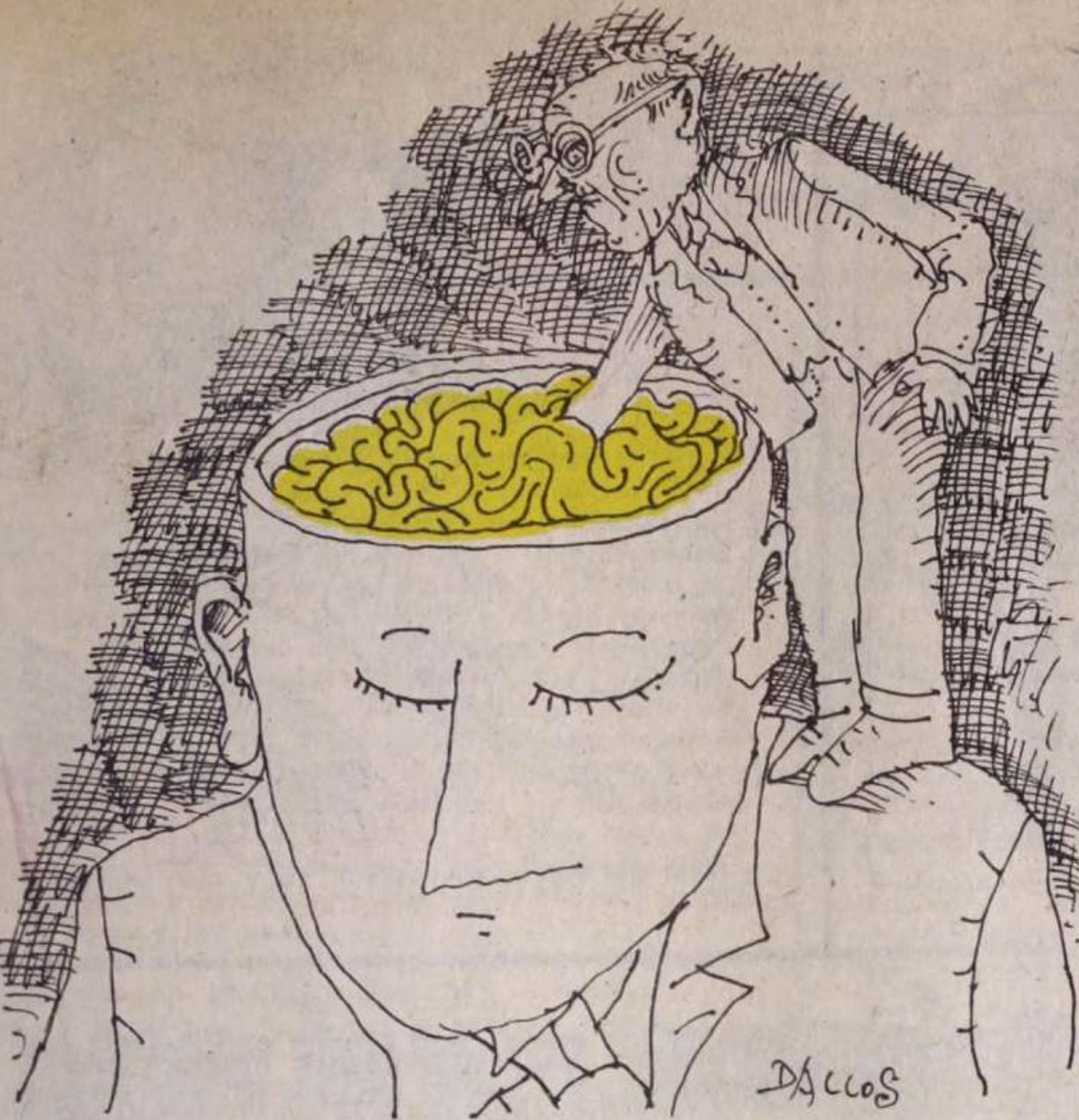
Matula Gy. Oszkár

UTCAI HÓTOLÓ JÉGTÖRŐ

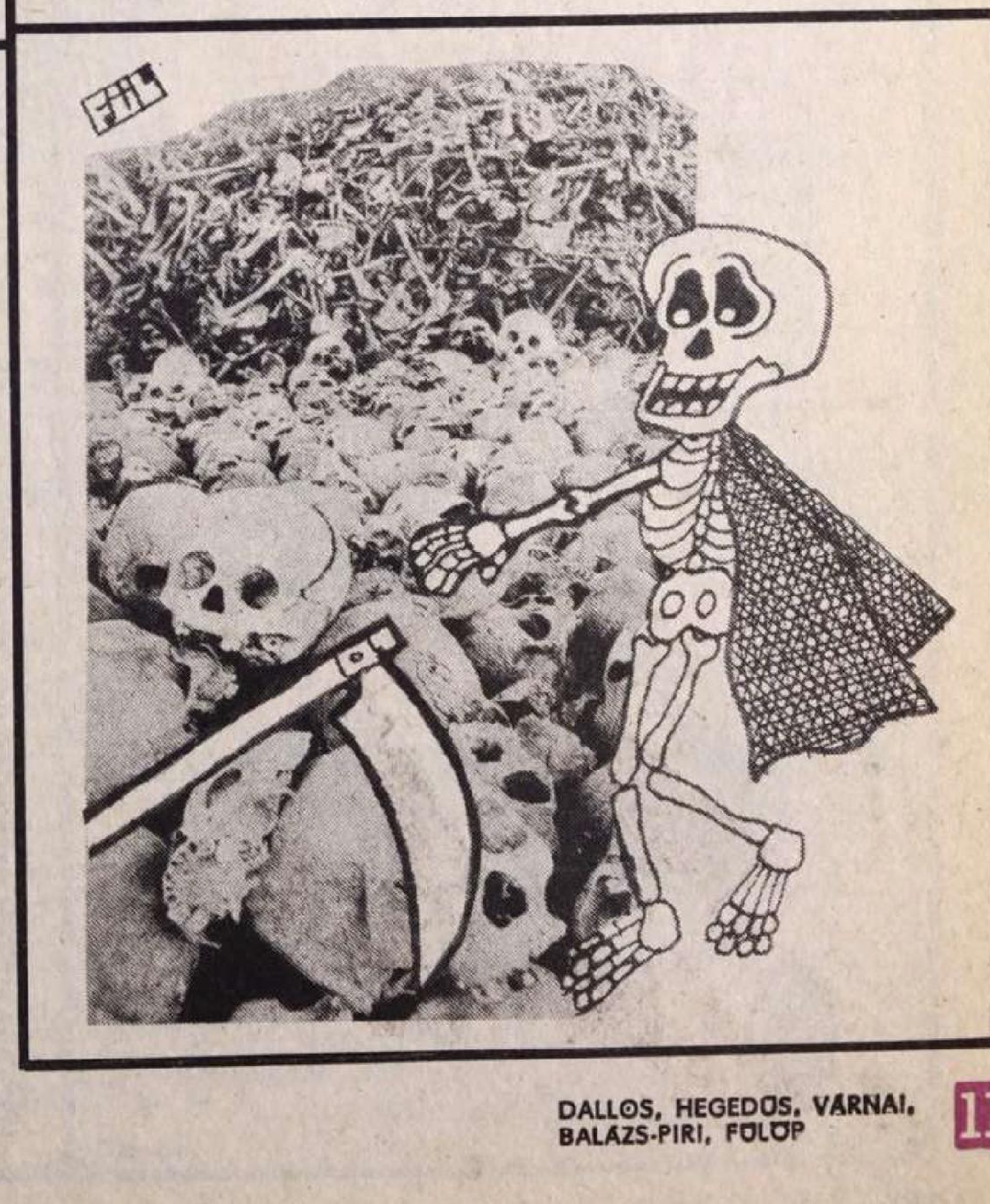

GUBERÁLÓ

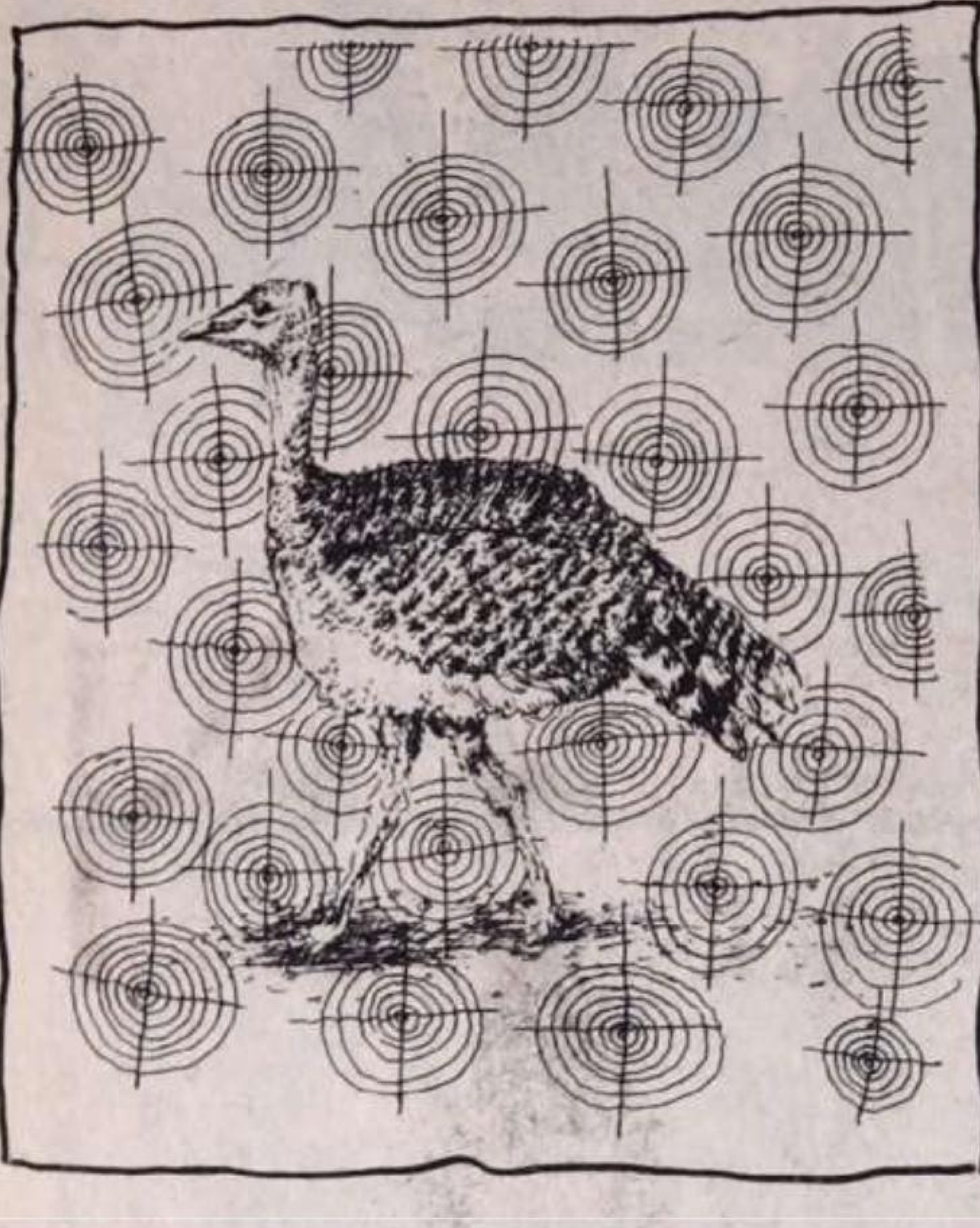

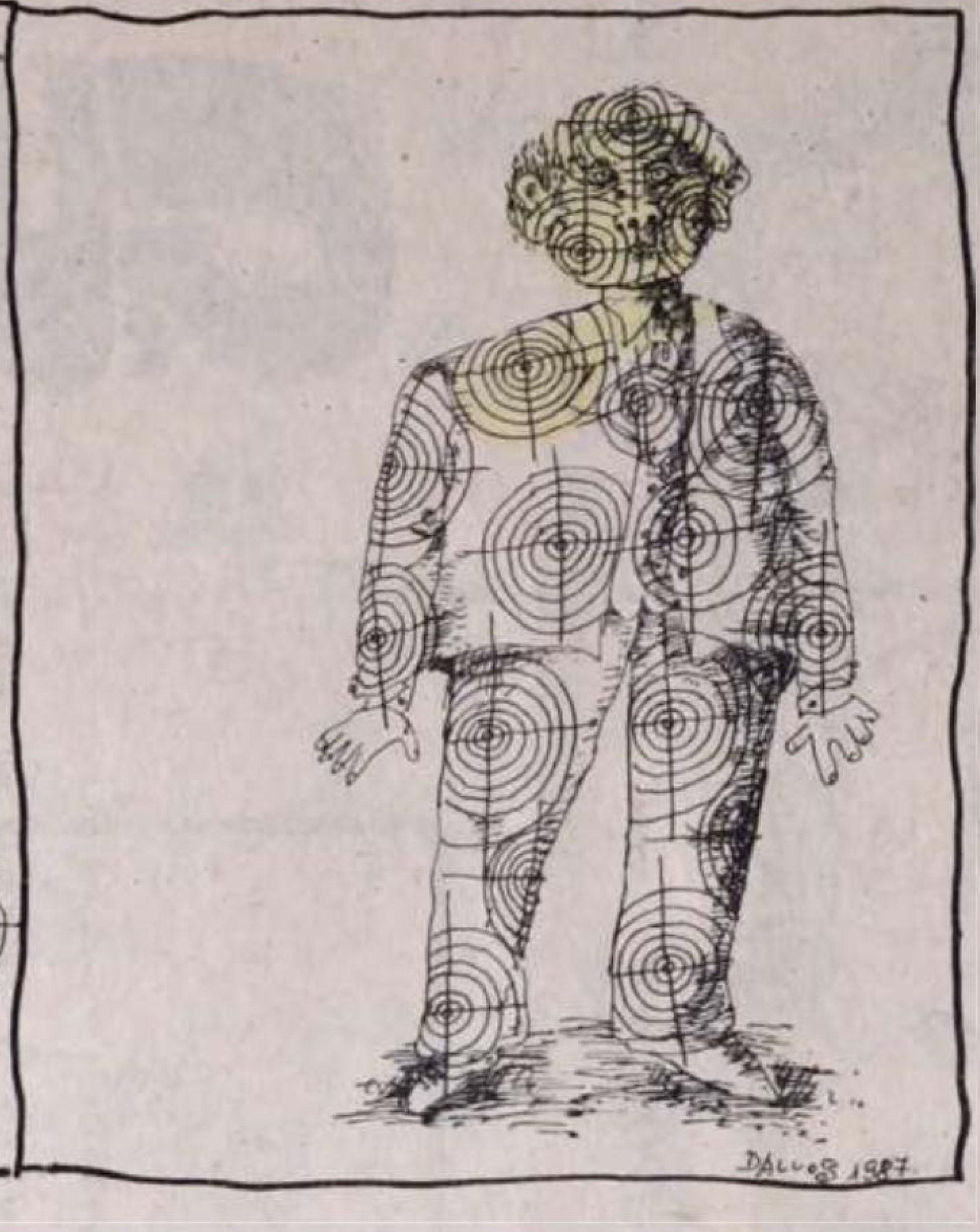

DALLOS, HEGEDŰS, VÁRNAI, BALÁZS-PIRI, FÜLÖP

VÉDETT ÁLLAT

VÉDETT EMBER

NÁSZUTASOK

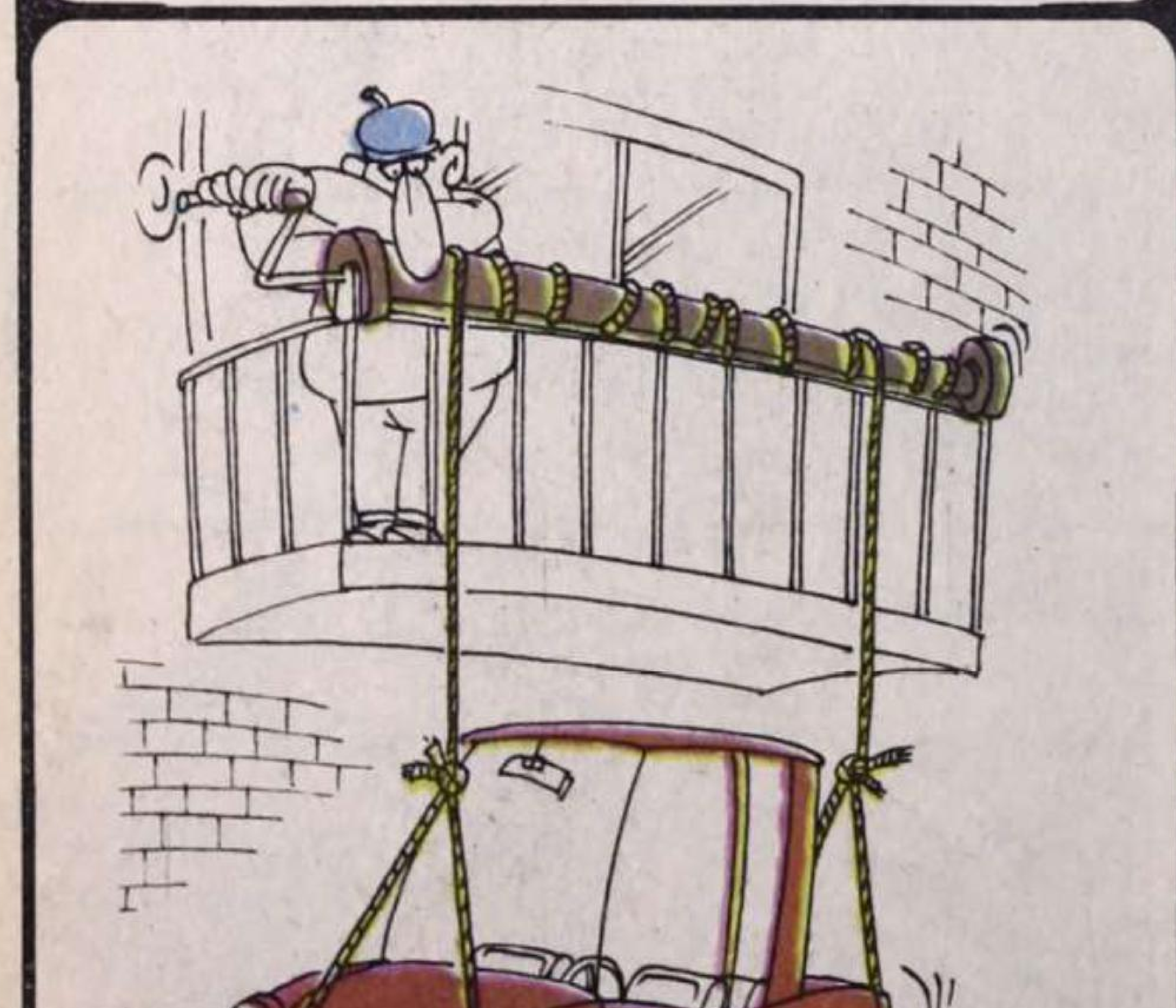

– Nem gondolod, szívecském, hogy most már enni is kellene valamit?

– Már megint valami új videót láttatok, igaz?

SZÉGYELLEM, HOGY JÓL VAGYOK

— Iszonyú rosszul érzem magam. Nem tudtam aludni az éjjel. Front lehet... — sóhajtott Ernő kollégám a neves hipochonder és merőn a szemembe nézett.

Nem szóltam semmit, csak lesütöttem a szemem.

— Te tudtál aludni? — kérdezte szemrehányóan.

— Hogy én tudtam-e aludni? — próbáltam kibújni a kínzó felelősség alól.

Az asztalra csapott.

— Pontosan azt kérdezem: te tudtál-e aludni vagy sem? Miért nem felelsz egyenesen?

— Tudtam... — dadogtam.

— Tudtál? Ebben a frontban? Nem szégyelled magad!? Pedig azt mondtad a múltkor, hogy te is frontérzékeny vagy... Akkor itt nálam... valami... valami nincs rendjén... — kétségbeesetten maga elé meredt.

— Illetve... nem tudtam... — mentegetőztem. — Most jut eszembe, hogy egész éjjel forgolódtam. Többször fel is keltem. Megpróbáltam mindent. De nem ment.

— Biztos vagy benne? Tényleg nemcsak vígasztalni akarsz?

— Becsszóra! Először lefeküdtem a padlóra, úgy próbáltam aludni. Aztán a konyhai hokedli következett. A végén tótágast álltam, úgy se ment.

— És felfájást nem éreztél? Itt... itt hátul... nem lüktetett?

— Dehogynem. Úgy fájt, hogy legszívesebben XVI. Lajos lettem volna a guillotine alatt. Iszonyúan fájt...

— Nagyszerű... De jó ezt hallani... — tapsikolt Ernő. — És nem gondoltál arra, hogy legjobb volna, ha felakasztanád magad?

— De még mennyire, hogy gondoltam. Már szemügyre is vettem a fregolit. Sőt a nyakamra tekertem a kötelet...

— És miért nem tetted meg te szerencsétlen? Nem merted?

— Gondolod, hogy meg kellett volna tennem?

— Hát persze. Inkább meghalni, mint szenvedni. De ha valaki olyan gyáva, mint te... Félsz megdögleni, mi?

— És te... te miért nem kötötted fel magad, ha annyira fájt a fejed, és nem tudtál aludni...?

— Én? Mert én tudtam, hogy alapjában véve makkegészséges vagyok. Tudtam, hogy nekem mára elmúlik.

— De hiszen nem múlt el! Most mondtad, hogy rosszul vagy.

— Csak voltam. Már kutyabajom. Teljesen megvígasztaltál.

Novobáczky Sándor

A januári **Ludas Magazin** (1. szám) keresztrejtvényének helyes megfejtése:

„Nem is tudtam, hogy van ilyen nevű kocsma a városban."

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Bárdy Károlyné, Győr, Rákóczi út 38., 9022,

Szeili Miklósné, Budapest, Práter u. 55., 1083,

Búza István, Hernádkak, Ady E. út 4., 3563.

A nyereményeket postán küldjük el.

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Mini Vidi televíziót; — Tónika ifjúsági bútorhoz illő fiókos elemet, piros-fehér színben; — Kétszemélyes heverőt ágyneműtartóval; — Falra szerelhető könyvespolcot; — Ifj. Gaál Mózes: Boldog vakáció c. könyvét; — Vívófejvédet; — A Locomotív GT együttes összes lemezét; — A Süni c. gyermekújság 1986/1., 3., 5., 9., és 10. számait; — Exakta varexhez pentaprizmát; — Kifogástalanul működő Olympus fényképezőgépet vakuval; — A Horgászújság 1970/10., 12., 1980/2., 6., 7., 8., 10., 11., 12., 1981/1., 2., 3., 9., 10., 1982/3., 1984/3., számait; — Ehiim akváriumszűrőt; — A Fotó újság 1983/május—júniusi számát; — A Képes 7 1986/1., 14. és 16. példányait; — Használt írógépet; — A Fürge Ujjak számait; — Kötésmintás könyveket; — 164/55 női alkatra ruhákat; — 11 éves lányra és éves fiúra való használt ruhaneműt; — Videoton tévéjátékot; — 42-es női rövidszárú csizmát, félcipőt, nyári cipőt; — A Föld és Ég első nyolc évfolyamát.

KÍNÁLNAK: A Tolnai Világlexikon 10 kötetét; — Az Úriasszonyok Lapja 1934. évi bekötött példányait; — Cholnoky: A Föld és élete 5 kötetét; — Az Új Idők bekötött számait; — Tesla NC 430 lemezjátszót kb. 50 lemezzel; — A Pesti Napló 1938. évi képes mellékletét, bekötve; — Új Idők, Tolnai Világlapja egyes példányait; — Régi vasalókat, petróleumlámpákat; — Brehm: Az állatok világa első kötetét (1902-es kiadás); — Dávid: A két Bolyai élete 1923-as kiadását; — Régi képeslapokat; — Favödröt, tilolót, régi asztalos szerszámokat; — Rácsos gyermekágyat; — Asztalra szerelhető etetőszéket; — Mini-Maxi etetőt; — 1 db ágyneműtartós Tacskó heverőt; — Összecsukható sport babakocsit; — Szögvasból hegesztett újságtartót; — Négyszemélyes rekamiét; — 2 db széket; — 1 db kisebb asztalt; — Felújított Evrika 3 félautomata mosógépet; — 11 bordás olajtöltésű villanyradiátort; — Szovjet gyártmányú sztereó lemezjátszót; — Üzemképtelen, programkapcsoló-hibás Evrika mosógépet.

CSERÉLNEK: A Képes 7 eddig megjelent valamennyi számát a próbaszámmal együtt háború előtti szépirodalmi könyvekre, újságokra; — Tesla NC 430 lemezjátszót 50 db lemezzel rádiótorra, versenykerékpárra vagy Babetta kismotorra; — Régi újságokat, könyveket, képeslapokra, az Ezermester c. újság 1979—85 közötti bekötött példányait, petróleumlámpákat, tilolót, favödröt, asztalosszerszámokat üzemképes írógépre, kazettás vagy szalagos magnóra vagy rádiós lemezjátszóra; — Felújított Evrika 3 félautomata mosógépet Mini Vidi tévére; — Megegyezés szerint bármit vívófejvédre; — 5 db 1945 előtt megjelent tízfilléres és 1 db Nova kiadású pengős kalandregényt ifj. Gaál Mózes: Boldog vakáció című könyvére; — Az IPM 1984. évfolyam első hét számát egy 60—70 cm hosszú, 30—40 cm széles madárkalitkára; — Commodore 16-os Turbo programot vagy egyéb C—16-os játékprogramot Commodore 64 és Commodore 16 joystick átalakító csatlakozó zsinórra; — Nemere István: Fantasztikus nagynéni, Triton gyilkosságok, Kupolaváros titka, Az anyák éjjel sírnak, A Kozmosz korbácsa c. könyveit a Kozmosz fantasztikus könyvsorozat 1977 előtt megjelent példányaira, vagy Lem: Pirx kalandjai c. könyvére vagy más, régebbi kiadású Lem-könyvre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

GYILKOSSÁG MINDEN MENNYISÉGBEN

Lassan tarthatatlanná válik, hogy mennyire ki vagyunk szolgáltatva a mindent elsöprő bűnügyi film- és könyváradatnak. Csak meg kell nézni a mozik műsorválasztékát, de nagyobb baj, hogy a tévében is nagyon sok a krimi. A legszomorúbb, hogy ötéves kisfiam társai az óvodában már „gyilkosságosdit" játszanak. A könyvtárban a 12 éves gyerek egy „jó gyilkosságos" könyvet kér, a tizenévesek eszményképe pedig Linda lett. Hadd ne soroljam tovább a negatív példákat.

Figyelmeztetni kellene a szülőket, hogy ne mérgezzék gyermekeik lelkét ezekkel az — általában minden irodalmi érték nélküli — filmekkel, könyvekkel. Én megpróbálok jó példával elöljárni, de sajnos korosztályom tagjai közül többen elítélnek emiatt. Szeretném, ha nem én lennék fehér holló.

Kiss Péter
Hódmezővásárhely

TÜCSÖK és BOGÁR

Békedzsirgán Dzsalálábádban

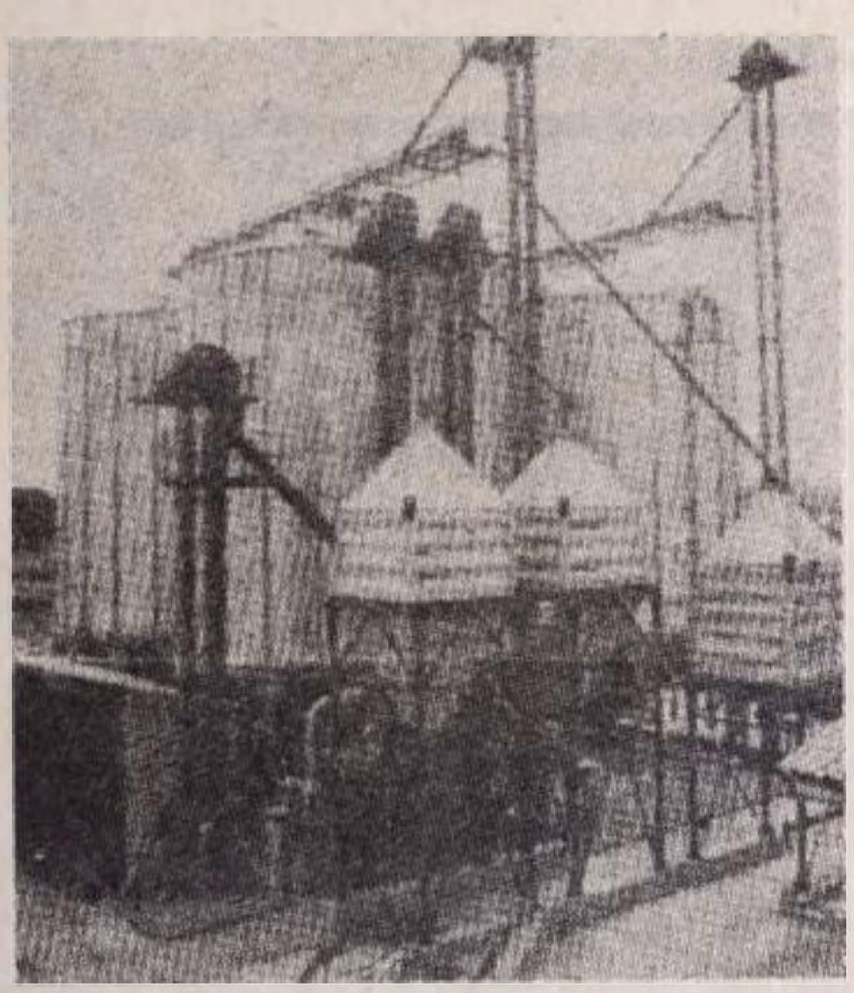
Végre!
(Az Esti Hírlapban bukkant rá Barton István)

dés, érés folyamata igényli a fizikai aktivitást. Ma, amikor az orvostudomány fejlődése révén az újszülöttek is megszületnek, azok a csecsemők és kisgyermekek is megmarad-

Fantasztikus vívmány!
(A Telefon-újságban bukkant rá Fenyvesi Ervin)

volt. Húga, Anna néni, is sokat mesélt róla, vele legutóbb Pesten találkozhattunk, amikor az iskola képviseletében megkoszorúztuk sírját.

Kísérteties találkozás!
(A Délmagyarországban lelte Dandé Zsuzsanna, szegedi olvasónk)

Nógrádban is előtérbe került a környezetvédelem: a vízkeverő berendezés a pásztói strandon készült el.

Elképzelhető, hogy a berendezés a pásztói strandon készült el, az viszont biztos, hogy jelenleg a pásztói vasútállomáson található. Ráadásul nem is a vizet, hanem az olvasót keveri meg. Legalábbis a szöveg. A fotó ugyanis gabonasilót ábrázol. A többi stimmel.
(A Népszabadságból nyírta Dudás Tibor, balassagyarmati olvasónk)

FARSANGI RUHATÁR

Szembeszökően kellemes farsangnak nézünk elébe!
(Az Ország-Világban lelte Kenderessy Lajosné)

Várkonyi Pétert fogadta a svéd király

Szerdán, norvégiai látogatásának második napján dr. Várkonyi Péter külügyminisztert fogadta V. Olaf

Átruccant őfelsége?
(A Szolnok Megyei Néplapban találta Kalló Gábor, újszászi olvasónk)

roncs-szoknyás hölgyemény hajol a biliárdasztal fölé — olyannyira, hogy krinolinja térdig fellibben és kivillan hosszúszárú cipellője, meg vastag harisnyába bújtatott bokája. Pedig ez a korabeli kávéházi rajz nem csalás, nem ámí-

Van, aki az orrát hordja magasan, van, aki a bokáját!
(Az Ország Világból ollózta Kunda József)

NYAKATEKERTEN

A rádióban vagy a tévében hallható „nyilatkozók" olyan nyakatekerten beszélnek, mintha nem is magyarul beszélnének. Egy vállalat igazgatója például beszámolt arról, hogy egy külföldi céggel közös csomagoló vállalatot alapítottak és „a szerződést kézjegyünkkel láttuk el." Egy másik igazgató pedig hajlandó „pénzeszközöket mozgósítani". Sajnos jóformán egyetlen nyilatkozatból sem hiányoznak azok a kifejezések, mint „viszonylatában", „nagyságrendű „nyílászáró szerkezet". Az interjúalany szerint az „ügy le lett rendezve", miután az „ügyfél meg lett keresve." Az üzletet csakis „bonyolítani" lehet.

Ha már idegen nyelveken nem, vagy kevesen beszélnek, legalább magyarul megtanulhatnának! Nagyon remélem, hogy javaslatomat „előirányzatban veszik, vagy „betervezik" és a „lehetőségek figyelembevételével keresni fogják a megvalósítás módját".

Rácz Pál
Piliscsaba

MÚLT

című rejtvényünk megfejtése:

— Amiről mesélni akarok neked, épp en ebben a két hétben történt.

200-200 forintot nyert:

Maráczy Péter, Budapest, Párkány u. 40., 1138,

Nagy Lajosné, Debrecen, Szabadság út 86., 4028,

Hegedűs Erika, Ellend, Petőfi S. u. 56., 7744.

A nyereményeket postán küldjük el.

RUTINMUNKA

TRIBÜN

Laikus vélemény egy birkózóról:

— Ennek az embernek olyan vastag a nyaka, hogy, ha orrot akar fújni, ki kell gombolnia az ingét.

*

Les Bingaman százharminc kilós testsúllyal és megfelelő testmagassággal érkezett a Detroit Lions edzőtáborába. Egy újságíró illő áhitattal ecsetelte termetét.

— Les Bingaman — írta — Észak-Michigan leghamasabb két embere.

*

A Notre Dame félidőben biztosan vezetett a Pitt rögbicsapata ellen. A szünetben Joe Schmidt, az extraméretű csapatkapitány iszonyatos fejmosást tartott. Mindennek elmondta a legényeket, majd kis expozéját a következő szavakkal zárta:

— Ha most nem veritek agyon Notre Dame-ot, én verlek agyon benneteket.

A Pitt 22-19-re győzött.

— Jobban féltünk Joe-tól — mondta utóbb az egyik játékos —, mint az egész Notre Dame-tól.

*

A California Angels csapata már hosszú évek óta bajnokságot akar nyerni, de sosem sikerül. Johnny Carson az ügy jó oldalát is felfedezte:

— Vagy tíz éve rengeteg pezsgőt vásároltunk a bajnokság megünneplésére. Ez a pezsgő azóta évről évre értékesebb lesz.

*

Tom Watsont, a hírneves profi golfjátékost kizárták egy nagy versenyről, mert figyelmetlenségében kétéves módjára megsértett egy egyszerű szabályt.

Utána persze fogta a fejét.

— Ez is bizonyítja, hogy az intelligenciahányadosom jó két tizeddel egy karalábé alatt van!

(p. p.)

SZEMLÉLTETŐ OKTATÁS

– Egy üveg sör, meg két üveg sör az hány üveg sör?

ÚTITERVEK

– Elegem van az ínyenckedéseidből, szívem, ott az egész világ, erre te a fejedbe veszed Albániát...

IDŐNYERÉS

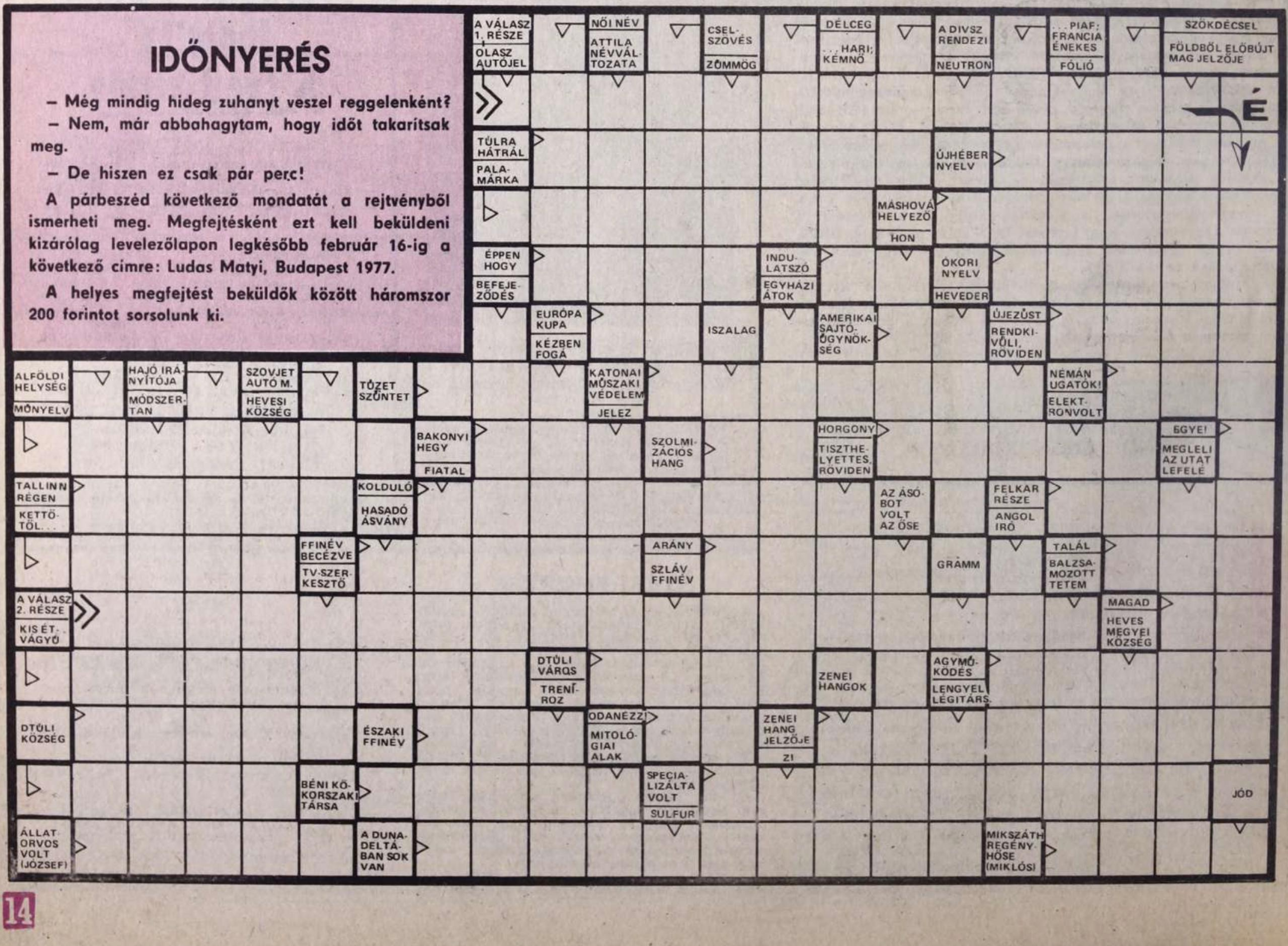
– Még mindig hideg zuhanyt veszel reggelenként?

– Nem, már abbahagytam, hogy időt takarítsak meg.

– De hiszen ez csak pár perc!

A párbeszéd következő mondatát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb február 16-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

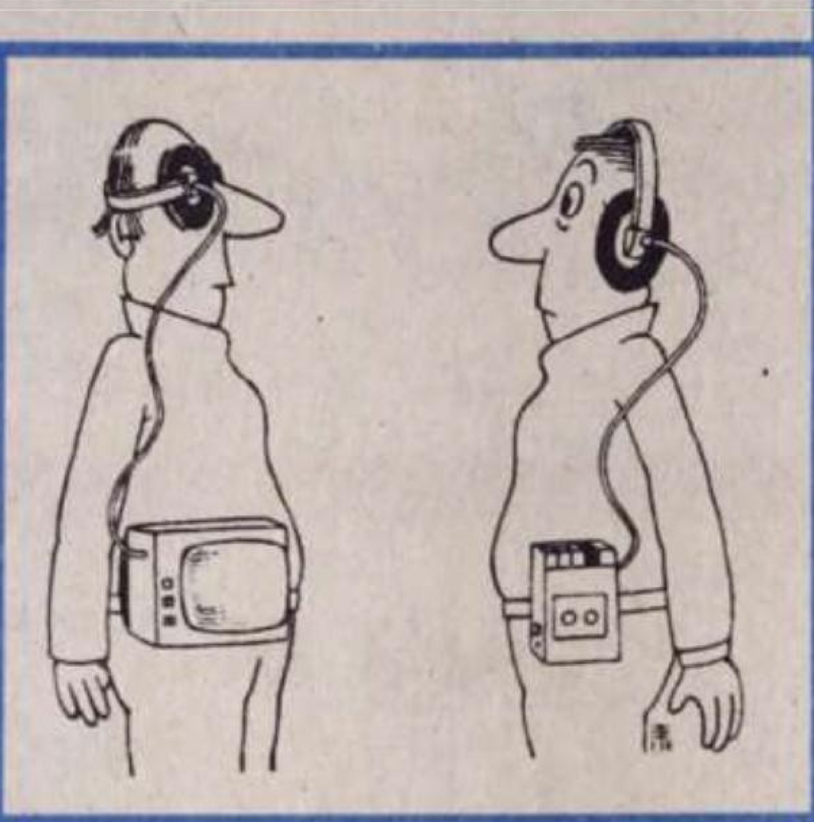

IMPORT HUMOR

a Dikobraz című prágai lapból

HÁLAPÉNZ

Kovács már utcai ruhában, kopottas bőröndjét a földön vonszolva araszolt a klinika folyosóján.

— Alázatos tiszteletem, Kovács úr! — köszönt rá mélyen meghajolva a hirtelenkopasz professzor. — Látom, készül itthagyni a mi kis klinikánkat?

— Őszintén szólva — vette suttogóra Kovács —, már alig vártam ezt a percet...

— Hol is feküdt maga? — csillant a professzor szemében a korai memóriazavar tompa fénye.

— A hátsó lépcsőházban — köhintett egy utolsót az immár gyógyult beteg.

— Áhá, akkor ezért nem láta viziteken! Tudja, ez a zsúfoltság... És milyen volt a koszt?

— Kímélős. Megkímélt az ízektől.

— És a fűtés?

— Szo-szo — gombolkozott be fázósan Kovács.

— De ugye a csapokból rendesen folyt a víz? — reménykedett tovább a professzor.

— Ez talán így túlzás... Mondjuk inkább: csepegett, mint az infúzió.

— A takarítónőinkkel elégedett volt?

— Velük csak egy baj van — rázta fejét szeliden Kovács —, irtóznak a tisztaságtól...

— No, azt azért nem tagadhatja, hogy a tanársegédeim aztán...!

— Továbbképzésen voltak — fojtotta a professzorba a lelkesedést Kovács.

— Az ég szerelmére, akkor ki gyógyította meg magát?

— A Sümegi — suttogta az emlékezéstől meghatottan Kovács. — Biztosan tetszik emlékezni rá... Ő feküdt két hétig a teherliftben. Ha megálltak vele az első emeleten, mindig megvizsgált engem... Elnézést, professzor úr, de most már igazán mennem kell.

— Várjon egy percre — pillantott óvatosan körbe a professzor, és köpenye zsebéből egy borítékot húzott elő. — Fogadja örök hálámat, Kovács úr, azért, hogy kibírta nálunk...

— Jaj, nem szabad, professzor úr! — tiltakozott illendőségből Kovács. — Ezt nem fogadhatom el...

— Ne tegye ezt velem — párásodott be hirtelen a professzor szemüvege.

— Na jó, nem bánom... kukkantott megadóan a borítékba Kovács.

— Én, én mindig ennyit szoktam adni — pirult fülig a professzor.

— Semmi baj — hümmögött nagyvonalúan Kovács. — De azt előre megmondom, hogy legközelebb ennyiért nem vállalom!

Walter Béla

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta Előfizethető: bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással.

87.2308/20-06

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

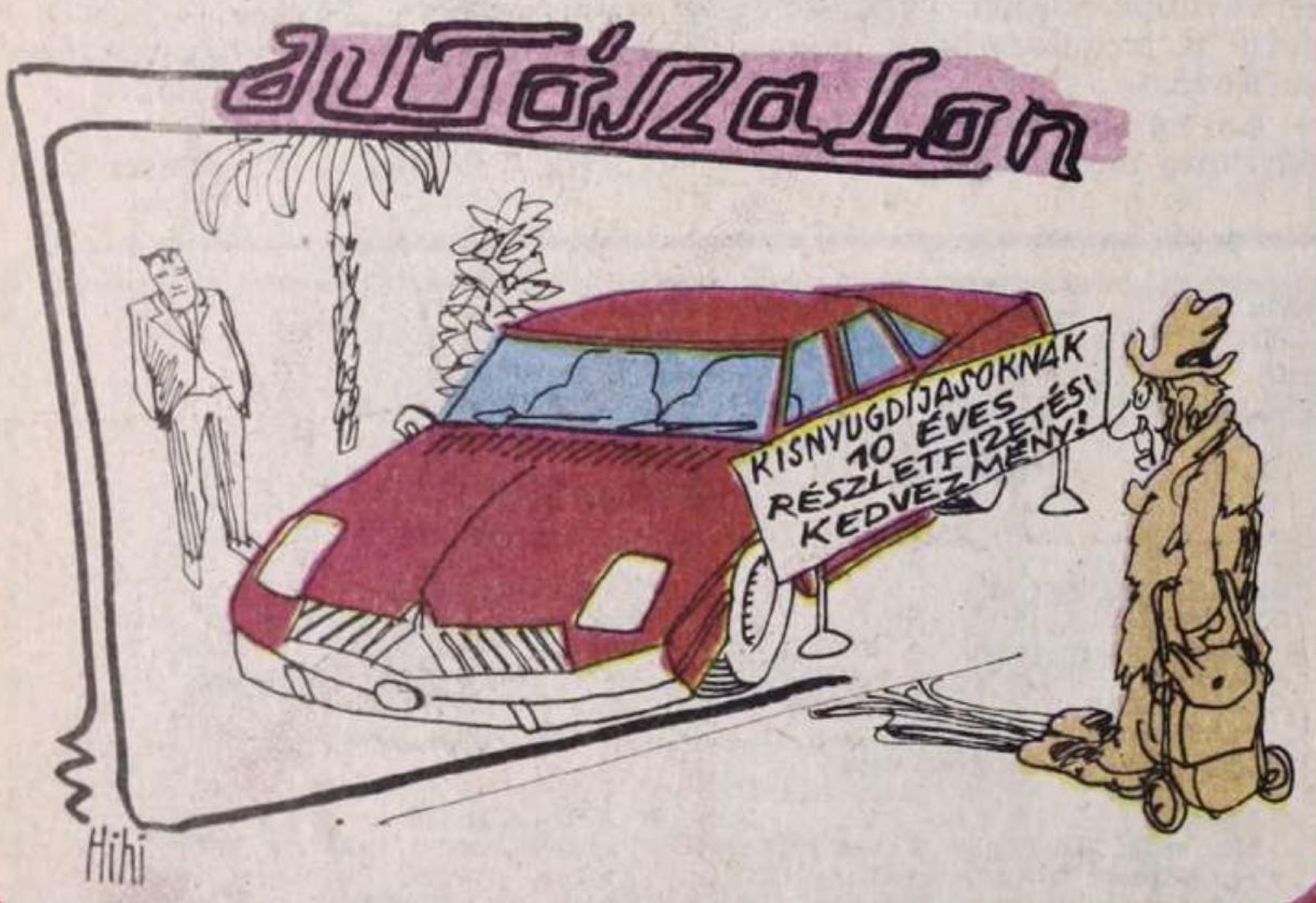
HU ISSN 0134—0611

UTCAKÉPEK

– Kérem, szíveskedjen mától kezdve városkarbantartónak szólítani!

AZ EZREDFORDULÓN

– Megírom a memoárjaimat, betelt az ötödik munkakönyvem.

TÁVLATI TERV

– Fejlesztésre nincs pénz. A tanyasorvasztás viszont ingyen van.

ÚJ FILMSZÍNHÁZ

TÁRSULÁS

